

ACTA DE LA SESSIÓ EXTRAORDINÀRIA NÚMERO 6 DEL PLE DE LA CORPORACIÓ

Dia: 22 de juny de 2010

Hora: 20:00 h

Lloc: Saló de sessions de la casa consistorial de Granollers

ASSISTENTS

Alcalde president

Il·lm. Sr. Josep Mayoral i Antigas

Tinents i tinents d'alcalde

Sr. Jordi Terrades i Santacreu
Sra. Pietat Sanjuán i Trujillo
Sr. Albert Camps i Giró
Sra. Maria del Mar Sánchez i Martínez
Sr. Juan Manuel Segovia i Ramos
Sra. Alba Barnusell i Ortuño
Sr. Josep M. Junqueras i Pujadas
Sra. Andrea Canelo Matito

Regidors i regidores

Sra. Maria del Carmen Garrido i López
Sr. Juan Antonio Corchado i Ponce
Sra. Aroa Ortego i Cobos
Sr. Carles Cabanillas i Nájera
Sra. Juana Santana i Ruano
Sr. Pius Canal i Canals
Sra. Maria Pons i Rodríguez
Sr. Germán Cequier i Bardají
Sra. Laura Tintó i Botey
Sr. Albert Canet i Caldero
Sr. Salvador Pardo i González
Sra. María Ángeles Olano García
Sr. Fermín Gutiérrez Martínez
Sra. Isabel Alcalde i Sastre
Sr. Pep Mur i Planas

Secretària general accidental

Sra. Àngels Badia i Busquets

ABSÈNCIES JUSTIFICADES

Sra. Laura Tintó i Botey
Sr. Enrique Hernández Alcalde
Sr. Francesc Aragón Sánchez

COMISSIÓ INFORMATIVA DE L'ÀREA DE PROGRAMACIÓ , RELACIONS CIUTADANES I SERVEIS D'ALCALDIA

1).-DICTAMEN RELATIU A DEBAT SOBRE L'ESTAT DE LA CIUTAT, D'ACORD AMB L'ARTICLE 110È DEL REGLAMENT ORGÀNIC

Alcalde president:

Bona tarda a tots i a totes. Benvinguts al Ple extraordinari que té com a missió, com a funció el debatre l'estat de la ciutat. És un debat regulat pel nostre Reglament Orgànic Municipal, i que per l'acord de la Junta de Portaveus es desenvoluparà amb una intervenció inicial de la meva persona, en el que intentarem fer una síntesi de la manera en què veiem la ciutat en aquests moments; obrirem a continuació un torn de paraules, per vint minuts al diversos portaveus municipals, hi haurà un torn de rèplica de cinc minuts. En tot cas, sempre les oportunitats, segons el reglament d'intervenir per replicar per part de l'alcalde. En tot cas, si els hi sembla i per no dilatar més, ja el moment iniciaré la meva intervenció.

Estem en un moment molt especial d'aquest mandat. Estem al final del mandat, han passat tres anys des que es va constituir l'Ajuntament, estem a la recta final del mandat, és el moment per fer o es podria fer un primer balanç sobre el compliment del Pla d'Actuació Municipal, en un moment complex, immersos en una profunda crisi econòmica de caràcter global, però amb efectes locals. Val la pena, a l'iniciar revisar alguns indicadors: a l'any 2006 a Granollers es va iniciar la construcció de vuit-cents noranta habitatges. Al 2009, se'n van iniciar només cinquanta-tres, els ingressos per llicències d'obres del 2006 van ser sis coma cinc milions d'euros, al 2009, vam ingressar tres-cents trenta mil euros; una vintena part del que vam recaptar al 2006, un salt espectacular.

Al maig del 2010 hi havia cinc mil tres-cents vuitanta-sis aturats a la ciutat, quatre-cents més que al maig del 2009, i tres mil setze més que al final del 2007. La ciutat ha perdut quatre mil tres-cents llocs de treball en tres anys. Estàvem, a finals del primer trimestre d'enguany, en vint-i-set mil cent quinze llocs de treball, quan havíem superat els trenta-un mil a finals del 2007. Per aquest camí hem perdut a la ciutat tres-cents vint empreses en tres anys, i deixeu-me acabar aquest apartat d'indicadors amb un indicador de consum: a l'any 2006 a la nostra ciutat es van matricular dos mil cinc-cents nou cotxes, al 2009 mil cent vuitanta-cinc.

Estem situats, doncs, en una profunda crisi econòmica amb efectes a la societat, ho hem vist: amb molt d'atur, una clara reducció de l'activitat econòmica, amb un increment de la fragilitat, de les situacions de risc, amb la dificultat de moltes famílies per fer front als compromisos econòmics adquirits en temps de bonança, hi ha més gent que ho passa malament. Amb efectes també en la hisenda local: reducció dràstica de l'aportació de l'estat a través del seu fons de cooperació, reducció del rendiment dels impostos i taxes locals, que a més, aquest darrer any hem congelat, hem incrementat la despesa social per afrontar les noves necessitats.

Fa escassament tres anys definíem un programa d'actuació municipal clarament expansiu. Un programa que ja a meitat del 2008 vàrem anar ajustant, vam fer, encara d'una manera decidida en el pressupost del 2009, i també el del 2010, aquest darrer, el del 2010 ja va ser decreixent en termes absoluts. És per això, que la prioritat d'aquest govern és evident, jo diria que la prioritat de la ciutat és evident: és fer front a la crisi. I fem ho fem des de l'administració local, però comptant amb els agents econòmics i socials, comptant amb el Consell Econòmic i Social. Acabem d'aprovar un document amb cent trenta-cinc mesures per lluitar contra la crisi econòmica i pel foment de l'ocupació. L'hem aprovat per consens, tot els membres del Consell Econòmic i Social, amb aportacions de tots els grups i de tots els col·lectius. Hi trobem mesures ben diverses: des de l'increment de la dotació pressupostària per fer front a les demandes d'urgència social de les famílies per mitjà d'ajuts econòmics directes, fins a la implementació del pla extraordinari d'ocupació que contractarà les properes setmanes cent vint persones, passant per les accions d'orientació i formatives adreçades a quatre-cents persones en atur.

I ho fem, també, ajustant la despesa pública en aplicació de les mesures aprovades pel Govern de l'Estat i de la Generalitat; enguany reduïrem sis cents mil euros el nostre pressupost ordinari, fruit dels ajustos salarials. Però, en sintonia amb l'esforç que es demana a les administracions, Granollers donarà un pas més: ens proposem generar una bossa addicional d'un milió d'euros com a fons de contingència per pal·liar els efectes de la crisi.

Com ho farem: Hi destinarem mig milió d'euros de romanent del tresoreria del 2009 i treballarem per estalviar cinc-cents mil euros de la despesa corrent del 2010. Haurem, també de refer el nostre pla d'inversions com a conseqüència de la prohibició de sol·licitar crèdit per l'exercici de 2011. Entenem la

necessitat de reduir el dèficit de l'Estat. Entenem la necessitat de fer-ho reduint la despesa pública i, per tant, el dèficit de les administracions. Discrepem, però, com la major part dels ajuntaments, de l'eficàcia de mesures generalistes i indiscriminades com aquesta. Perquè un ajuntament que està molt lluny del marge legal d'endeutament no pot invertir? Perquè hem de renunciar a desplegar el nostre programa d'actuació, si hem estat administradors prudents? Perquè hem de renunciar a seguir generant activitat econòmica i llocs de treball a partir de la inversió pública? Que fem amb els compromisos plurianuals? Com finançarem accions que formen part dels fons FEDER?

El municipalisme s'ha adreçat al govern de l'Estat perquè reconsideri aquestes mesures i fixi factors de flexibilitat en la línia de les formulacions que acabem de fer perquè defensem la inversió pública com un factor de dinamització econòmica. Granollers està i estarà en primera línia d'aquestes reivindicacions. Hem fet, doncs ajustos. Sabem que vivim temps difícils. I sabem que en el futur haurem de fer més ajustos, ho sabem! no som ingenus. Convé però recordar una vegada més que l'Ajuntament de Granollers s'ha gestionat des de la responsabilitat, amb prudència. Sense estirar més el braç que la màniga, amb un ull posat als ingressos i l'altre posat a les despeses. Per això, hem liquidat els darrers exercicis amb romanent de tresoreria positius, per sobre dels dos milions d'euros. Ens hem mantingut en unes taxes d'endeutament molt allunyades del límit legal, més de cinquanta punts, dit en termes monetaris. Podríem demanar crèdit fins a quaranta milions més d'euros sense superar el límit de risc.

El nostre, és un Ajuntament amb credibilitat, se'ns reconeix com un bon aliat, per això tenim moltes portes obertes. I tenim més possibilitat de trobar socis i de participar en programes finançats més enllà dels pressupostos municipals. En cap cas, malgrat la situació de crisi, a la nostra acció de govern ha perdut ambició. No ha perdut empena i hem assolit la majoria d'objectius previstos. Es tracta d'ajustar-se a les noves circumstàncies, de canviar de prioritats sense perdre de vista els grans reptes que havíem proposat a la ciutat.

L'Ajuntament de Granollers, ha apostat decididament per la inversió pública com a motor de l'economia en moments de recessió econòmica. Quaranta milions d'inversió municipal al 2009, i en el pressupost del 2010, trenta milions d'euros, més. L'esforç més important, fet mai per la ciutat, també a l'Estat i la Generalitat han invertit a Granollers. La inversió global dels darrers anys supera els dos-cents milions d'euros. Hem apostat decididament per la inversió, inversions profundament transformadores que la ciutat necessitava, amb determinació, sense cap marge a la improvisació. I ho hem fet perquè la ciutat ha traçat bé el seu camí. I ho podem fer per la solidesa del Programa d'Actuació Municipal, un programa explicat als ciutadans; i crec que substancialment compartit pels ciutadans. Així ho sentim!

Ho podem fer per la solidesa de l'equip de govern i per la solidesa de l'estructura tècnica de l'Ajuntament de Granollers. Hem vist canviar la ciutat en aquests darrers anys: de nord a sud, de llevant a ponent. No us cansaré fent la relació de les més de tres-centes obres fetes, desenvolupades durant aquest mandat. La ciutat s'ha transformat. Revitalitzant espais d'activitat econòmica, com el polígon Congost. Refent el centre històric, multiplicant per dos la superfície peatonal: Renovant barris, com el Congost, amb el pla de barris, com el de Lledoner amb la nova urbanització, les noves places, els nous carrers. Millorar la mobilitat, amb més espai pels vianants, ampliant voreres, eliminant obstacles, construint nous aparcaments: el darrer, a Can Mònic, ampliant també la xarxa viària. Seguint amb la construcció d'habitatge públic. Ben aviat, noves promocions a Lledoner, i pisos assistits per gent gran a Can Bassa. Ampliant i millorant l'oferta educativa, amb noves escoles bressol, amb renovacions important a diverses escoles, com el Granularius, i especialment, regidora, el Montserrat Montero.

Recuperant el riu, com espai per a la biodiversitat, i com a lloc de passeig, millorant substancialment els equipaments sanitaris de la ciutat amb l'edifici de consultes externes de l'Hospital General de Granollers, amb l'ampliació d'urgències, amb l'ampliació del CAP Sant Miquel, i el nou hospital de dia infanto-juvenil a Can Mònic. Ampliant el mapa d'equipaments esportius i culturals. La gespa artificial a Ponent i a Can Gili, el nou pavelló del Congost, l'ampliació del Museu de Ciències Naturals La Tela, el creixement de Roca Umbert amb el nou centre audiovisual, com a gran espai de referència.

No hi ha dubte, els quinze milions d'euros que el govern de l'Estat a aportat a través de l'anomenat "Plan Zapatero", aquest quinze milions que ha aportat a l'Ajuntament hi tenen molt a veure, hi tenen molt a veure.

El cap de l'oposició em pregunta habitualment: Què queda per fer? Que ha quedat de la previsió inicial? Essencialment, tot allò vinculat al creixement urbanístic. L'estancament econòmic ha minvat l'empenta del sector privat, deixeu-me posar un exemple: el desplegament urbanístic previst darrera el pavelló del Congost, aprovat, però aturat. No s'han fet les cessions per fer els habitatges públics, els propietaris no han fet les cessions per a fer els habitatges públics, ni les cessions per fer les zones verdes, ni les places, ni els carrers, ni s'ha fet la cessió per fer la nova escola. Projecte aprovat, projecte no desplegat per les circumstàncies econòmiques del moment. Vindran temps millors!

Hem parlat de transformacions físiques, hem parlat de transformacions en la pell de la ciutat, en la forma, en l'arquitectura de la ciutat. Però aquestes transformacions no són res més que l'escenari de transformacions molt més importants. Les transformacions de l'ànima de la ciutat, de la qualitat de la ciutat, de la potencialitat de la ciutat. Avui Granollers ofereix més oportunitats educatives que a principi d'aquest mandat. En quantitat i en qualitat. Som un referent de la gestió educativa feta des de la proximitat. Avui la ciutat ofereix més oportunitats culturals que mai. Per la producció cultural, per la creativitat, també pel consum cultural. I ho fem des de la confiança i la corresponsabilitat amb els actius culturals de Granollers: els trenta-un mil espectadors del Teatre Auditori del 2009, les nou-centes persones que diàriament visiten les nostres biblioteques o la intensa vida a Roca Umbert, en són bons indicadors.

El creixement de la pràctica esportiva és la millor resposta a la renovació de les instal·lacions. Dos-cents vuitanta mil usuaris, i milers de persones fent esport als espais oberts de la ciutat.

La ciutat ha aprofundit en el seu compromís de suport als més fràgils. Un altre exemple: hem multiplicat per deu les teleassistències en cinc anys, superem ja les mil. Som de les ciutats de la província amb un indicador més elevat en aquest aspecte. La ciutat ha reforçat les seves estratègies de cohesió, amb feines específiques d'acompanyament a les persones que han rebut més directament l'impacte de la crisi. Des dels serveis socials, també des de la societat civil, i també des de la mediació. S'ha obert nous espais a la participació, en els centres cívics, a Can Jonch, a Roca Umbert. Amb el dinamisme de la societat civil com a protagonista. Malgrat la crisi econòmica, Granollers manté una estructura econòmica forta i diversificada, amb un gran pes del sector industrial. Si hem d'avançar amb la lluita contra la crisi, és imprescindible avançar amb la creació de llocs de treball, i per això, cal mirar atentament l'evolució del nostre sistema productiu.

Granollers, és la capital de comarca de Barcelona amb més llocs de treball per mil habitants, de llarg. El nostre índex de llocs de treball per habitant és el més elevat, insisteixo, de la província. Ho hem dit sovint, per sortir bé de la crisi és imprescindible que Granollers i el Vallès reforcin els seus factors de competitivitat. Permeteu-ne desgranar-los: primer factor de competitivitat, les infraestructures, les de país. La competitivitat del territori està estretament lligada a la mobilitat i a l'accessibilitat, aquí hi ha alguna bona notícia: l'aprovació del Pla Territorial de la Regió Metropolitana obre un camí, o l'aprovació del Pla Director Urbanístic de la línia orbital ferroviària, genera esperances, però, ens hem de dir en veu alta que anem tard en dues infraestructures essencials: la ronda del Vallès i el desdoblament de la línia del nord.

Infraestructures de ciutat, necessitem les calçades laterals de l'autopista, per millorar el trànsit de pas a la ronda sud i a la carretera del Masnou. Necessitem cobrir la via del tren, un projecte aprovat, pendent de la disposició addicional tercera de l'Estatut per a completar-ne el finançament. Cal eliminar l'estació de mercaderies, i cal seguir amb la tasca de millorar els polígons industrials, el polígon Congost és un gran exemple. Hem, també d'estendre la xarxa de banda ampla a tota la ciutat, avui en tenim cent quilòmetres, cent quilòmetres de fibra òptica i tenim cinquanta-cinc quilòmetres de tritub per fer futures esteses, una bona xarxa al servei de la ciutat.

Un segon factor de competitivitat, al qual ens agrada aturar-nos: la formació. El consell de la formació i l'ocupació porta ja divuit mesos treballant i es nota, comença a donar els seus fruits. El treball unitari dels professionals de l'educació, dels que venen del sistema educatiu o bé dels que venen de la formació professional ocupacional, de les empreses, dels sindicats, dels grups municipals i de l'Ajuntament, en ha permès avançar. Avui estem millor també que fa divuit mesos quan vam iniciar aquest camí unitari, i estem millor perquè ho hem fet de manera unitària. Aquest treball ens ha permès: entrar en el programa "Qualifica't" de Formació Professional, del FP.cat, pels que no entreu en aquesta història sapigueu que només hi ha dotze municipis a Catalunya que tinguin aquest programa. Hem obtingut dos nous cicles formatius a la ciutat: tècnic d'emergències sanitàries i el grau superior d'imatge personal. Un nou batxillerat, el d'arts escèniques. Formació específica en matèria

audiovisual en el CTUG, i més oferta en quantitat i en qualitat a l'escola d'adults i a l'escola oficial d'idiomes. És el camí, definint necessitats i voluntats de manera unitària des del territori, i avançar.

Parlant d'avançar, un altre factor de competitivitat, els serveis avançats a les empreses: Can Muntanyola. Un objectiu definit fa un any i escaig, una oportunitat per la ciutat i per la comarca. Definida conjuntament amb la Cambra de Comerç, integrant recursos i mirades públiques i privades. Compta ja, aquest nou recurs, amb una aportació del FEDER d'un milió d'euros, en properes dates iniciarem la licitació. L'objectiu: enfortir la capacitat de donar suport al teixit econòmic de la ciutat i de la comarca, a la seva internacionalització, a la millora dels seus processos organitzatius, a la recerca de complicitats territorials i sectorials.

Innovació: estem desenvolupant amb la Generalitat i el Consell Comarcal el Pla Innovació, estem estructurant els clústers, el agroalimentari i el d'habitat. Sectors que hem detectat conjuntament com els sectors tractors, els sectors motors de l'economia al nostre entorn. Sectors amb un alt nivell de facturació i amb grans capacitats d'innovació i de situar al seu entorn empreses que ja portin nou bagatge.

Concertació: és l'hora de sumar, factor de competitivitat essencial, és l'hora de consolidar espais de consens, com el Consell Econòmic i Social. És l'hora d'avançar en la mateixa direcció, els agents econòmics, els agents econòmics i socials, i l'administració, només sumant, només concertant, serem forts.

Un sisè factor, els serveis de capitalitat. La nostra, ho hem dit en d'altres ocasions, és una ciutat amb molta capacitat d'atracció, cal reforçar aquesta capacitat d'atracció. Els equipaments de referència comarcal són una gran oportunitat, un gran bagatge: l'Hospital, el Teatre, Roca Umbert, els jutjats; i podríem seguir. També el Circuit de Catalunya. És un gran bagatge, la ampliació de la superfície peatonal, que reforça el paper de centralitat comercial de la nostra ciutat. També ho són els grans esdeveniments que ja formen part de l'agenda del país: la Mitja maratón, la Granollers Cup, el MAC. Granollers té grans oportunitats, per infraestructura hotelera i equipaments, de ser una ciutat seu de fires i reunions. Ho som! Cal aprofundir en aquest camí.

I un darrer factor de competitivitat: la identitat. Es tracta de reforçar les coses que la ciutat fa i fa bé. És un intangible que només té un argument: la gent de la ciutat. la manera de fer de la ciutat, la força del teixit associatiu, la nostra història, la nostra trajectòria, el nostre patrimoni, la creativitat de la nostra gent. Es tracta de definir projectes des de la societat.

Estem vivint temps difícils, temps d'interrogants. Ens en sortirem, segur! Però, crec que res serà igual, estem en temps de canvis profunds, a les arrels de la societat, a les arrels del model de creixement de les darreres dècades. El futur no està escrit, l'escrivim nosaltres. I l'hem d'escriure amb grans dosis de treball i rigor, des de l'austeritat, tindrem menys recursos, els hem d'administrar millor. I hem d'aprendre, també a fer renunciacions. El futur s'escriu des del compromís amb la gent, que vol dir des del compromís amb els drets socials que hem conquerit. El futur s'escriu des de la reflexió, des del pensament, abandonant apriorismes, deixant de donar respostes simples a problemes complexos. I n'estic convençut! algunes de les claus del futur passen per enfortir el paper dels governs locals en l'entramat institucional d'aquest país. Estic convençut que no hi ha no hi ha solució als problemes globals sense accions locals, de què les millors polítiques són aquelles que es fan el més a prop possible de la gent. Crec que la proximitat és un factor decisiu en la transformació de la societat, també és la millor manera per identificar els problemes, i per apropar-nos a les solucions. Les polítiques de cohesió social només es poden desplegar a l'escala, al carrer, a la plaça, a l'escola, al centre cívic, al centre sanitari, al bar. El municipi és l'espai de la convivència, no es poden fer polítiques públiques de cohesió lluny dels ajuntaments. Cal, també, avançar en estratègies de corresponsabilitat, entre ciutadans i administració, entre administracions, la societat de la informació, de la interconnexió, ha de permetre modificar la forma de prendre les decisions. Corresponsabilitat, compartir informació, compartir decisions. Aplicant un cert principi de proporcionalitat entre administracions. Hem de construir unes administracions més flexibles i més permeables, unes administracions més generoses. És també, el moment de les aliances, de buscar fórmules de sumar a partir dels actius de cada territori, de cada municipi, cal enfortir la xarxa de ciutats com un motor decisiu per Catalunya. És també el moment dels partenariats, de buscar els espais comuns entre el sector públic i el sector privat a l'hora de desplegar determinades polítiques. És l'hora de desplegar propostes des de la identitat, des dels valors, des de les fortaleses del territori, des de la convicció de les pròpies potencialitats, fent millor allò que sabem fe bé. És l'hora de ser actius i propositius, donant

passes endavant. Cal buscar, també noves maneres de prendre decisions en el territori. La clau és la participació, el diàleg entre els ciutadans i l'administració.

Vaig acabant. Les ciutats han de tenir un paper més determinant en el futur del país. Hem de seguir fent, des de les ciutats, des de la ciutat les coses que fem, fent-les millor. Hem de seguir pensant la ciutat, la nostra ciutat, definint el seu futur. Ho acabem de fer amb el nou pla estratègic que dibuixa el Granollers de les properes dècades. Hem de seguir gestionant la ciutat amb els nous paràmetres, amb menys recursos. Apostant però, per la qualitat, l'equilibri, la cohesió. Hem de seguir el procés de transformant la ciutat, fent-la millor, més amable, més creativa, més competitiva, més atractiva, fent-la una ciutat educadora.

Hem de fer política de ciutat, des de la seva identitat, reforçant els factors d'èxit, afrontant les qüestions que ens afebleixen, projectant Granollers en el territori. Però, crec que el futur demanarà de Granollers i de les ciutats amb més lideratge en el país un esforç més: Haurem d'explicar des de les ciutats com veiem les coses, haurem d'explicar des de les ciutats com creiem que s'han de fer les coses. Si hi ha una ciutat capaç d'avançar en aquesta línia, no esperant, obrint nous camins, segura de les seves potencialitats, és, per la força de la seva gent, la nostra: Granollers.

Acabada la meva intervenció obrirem el torn. Esquerra Republicana, Isabel Alcalde, endavant.

Sra. Alcalde:

Gràcies, alcalde. Bona nit a tothom. Un altre any, com bé a dir l'alcalde ens trobem en aquesta sala de plens per a valorar des de les diferents sensibilitats que formem part d'aquest consistori, el tarannà de la nostra ciutat al llarg d'aquest darrer any. En aquest Ple, i també ho ha esmentat, ens hauria de servir també per posar damunt de la taula aquests diferents elements que permeten a la ciutadania, a tots plegats, valorar com està la nostra ciutat, quin és el seu estat. Alhora que també ens hauria de servir per mirar el futur i veure què ens falta fer i com podem assumir-ho.

Nosaltres, com sempre, reconeixem la feina feta, però posarem una altra part de la realitat al relat que l'alcalde ha fet, intentant també posar-hi el nostre punt d'equilibri, intentant equilibrar potser la balança. Avui, com hem anat fent aquests darrers anys farem d'oposició, d'oposició responsable, i per tant donarem la nostra visió de la ciutat, però sobretot per ser coherents amb nosaltres mateixos. Aquest és l'últim any d'aquest mandat municipal, també avui s'ha esmentat, que farem aquesta valoració, perquè l'any vinent és any electoral, i aquest Ple no es portarà a terme. És per aquest motiu, que el Grup d'Esquerra Republicana no ens centrarem només en el que ha passat aquest últim any, de juny a juny, sinó que també hem fet una miqueta de revisió dels projectes que el propi equip de govern va establir en el seu Pla d'Actuació Municipal, tot i que també som conscients, com bé s'ha esmentat que la situació econòmica és la que és, però evidentment ja ho hem anat veient que les coses s'han anat ajustant, eh!

Farem una mirada pels projectes portats a terme, però sobretot pel com s'han portat a terme, i ens fixarem també, en l'acompliment d'aquest Pla d'Actuació que aquest equip de govern es va comprometre a tirar endavant. I com que l'Alcalde ja ha explicat tot allò que s'ha fet i n'ha destacat especialment el que ha sortit bé, doncs nosaltres farem una feina que ningú faria, si no hi haguessin grups a l'oposició, que és la de destacar tot allò que fa temps que ens diuen que es farà i no s'ha fet, i allò que s'ha fet, però que des del nostre punt de vista no s'ha fet prou bé. Volem que el nostre passeig per la ciutat sigui com un seguit d'instantànies fotogràfiques que per a nosaltres descriuen els fets més rellevants dels reptes i les problemàtiques que ha tingut Granollers.

Començo, doncs. I deixeu-me començar, amb l'alcalde no ens ho havíem parlat, però em sembla que és de rebut, per la situació econòmica de bona part de famílies de la nostra ciutat que és de ben segur el tema que més ens ha de preocupar, perquè d'aquesta situació en depèn directament el seu benestar. Malauradament la situació econòmica, tant la nostra com la de l'Estat Espanyol, i evidentment la de casa, no ha parat d'empitjorar. Hem passat, i també..., jo no vull donar pas masses números, però hem passat d'un set coma vuit per cent d'aturats de la població activa que teníem al 2007 al setze coma tres per cent, segons les últimes dades d'aquest mes de maig.

Estem davant d'una situació d'abast global que fa necessària la intervenció urgent i coordinada de totes les administracions públiques, amb l'Ajuntament al capdavant, doncs a fi de comptes és l'administració més propera. Ara cal que l'Ajuntament, amb tots els agents socials, destinin la major

part dels seus esforços a aquesta problemàtica i a totes les que se'n deriven, per a pal·liar, evidentment, els problemes que comporta aquesta situació. Aquí hem de dir que considerem que s'estan fent actuacions en xarxa amb els diferents agents econòmics i socials. I que esperem que siguin prou efectives per pal·liar aquests efectes de la crisi. El nostre grup ens posem a disposició del Consell Econòmic i Social per ajudar a tirar endavant les actuacions que es proposen per a superar aquests moments dolorós.

Deixeu-me continuar pel capítol que hem anomenat: Promeses incomplertes. En aquest apartat volem destacar tres grans projectes que any rere any van sortint en el Pla d'Actuació Municipal i que es van repetint en aquest mateix debat de l'estat de la ciutat i que ara per ara, no tenim gens clar que acabin desenvolupant-se. Ens referim a l'hospital lleuger, al cobriment de la via del tren i a la urbanització de l'àrea estratègica de la Bòbila. El projecte de l'hospital lleuger del carrer de Girona, on encara hi ha l'edifici de l'antiga Policlínica, s'ha endarrerit fins avui per la falta d'entesa amb els propietaris dels locals comercials, i ara que finalment hem deixat enrere aquest tràmit, que nosaltres entenem que no pas solucionat, però bé, deixat enrere, el tenim aturat. És a dir, quan teníem els diners no varem saber pactar i ara que per via judicial, sí que ja tenim l'edifici buit, ara potser no hi ha els diners per afrontar l'obra.

L'altra és el cobriment de la via del tren, que també arrosseguem de l'anterior mandat municipal i que és un dels projectes estrella d'aquest Pla d'Actuació Municipal, de fet ha anat sortint. D'aquest projecte el que en podem dir és que, ara per ara, tenim dubtes que s'acabi començant... ni abans de què acabem aquest any. Fa temps que anem tenint notícies que ens anuncien que la cobertura de la via del ferrocarril, que si ara ja es desencallada, bé, en el Ple de l'estat de la ciutat de l'any 2008, l'alcalde ens anunciava que estava finalitzat el projecte executiu, probablement ho està, que les obres començarien el primer trimestre del 2009. Som a juny de 2010 i les coses segueixen igual. Potser en aquest cas, així com en l'anterior, a nosaltres ens a sembla que potser el que cal és més humilitat i reconèixer que aquest no és un projecte que depengui de l'Ajuntament. És clar que ens toca a casa nostra, i ens fa molta il·lusió de veure'l fet. Però no podem vendre'l com a nostre, perquè estem veient que no en depèn, és allò que en diem de no poder dir que tens el blat fins que no el tens al sac i ben lligat, ho veiem així, eh!

L'altra és la urbanització de l'Àrea Residencial Estratègica de la Bòbila acordada amb el Govern de la Generalitat. Aquesta actuació que ens havia de portar nous carrers, nous espais verds i nous equipaments, també és un dels projectes estrella, tot i que té un futur molt incert, de fet, fins que no muguem l'estació de mercaderies del lloc on és, i això sembla una mica que va per llarg, té una difícil solució i una manca d'acceptació, sembla, per part de les dues conselleries de la Generalitat que l'hi han de donar via lliure. Això és molt difícil que la podem veure, bé que puguem veure res en aquest mandat, eh! A banda que té un impediment afegit que em sembla que planarà damunt d'aquest plenari tota l'estona que és el tema econòmic.

Bé, a banda d'aquests grans projectes també tenim a la ciutat altres obres empantanegades, que en el Ple de l'estat de la ciutat de l'any passat, és a dir, avui, ara fa un any; ja s'anunciaven com a projectes fets i drets, ens referim per a exemple, als habitatges de protecció oficial de Can Comas, que ara sí que estat acabats, però que no podem lliurar als seus propietaris perquè ens falta fer l'accés. Bé, fa tant de temps d'això que els balcons es veu que ja s'ha rovellat i ara els tornem a pintar les baranes, ara mateix. O l'aparcament públic de Can Comas que ha passat per mil vicissituds fins al punt que l'Ajuntament ha hagut de fer d'avalador per poder acabar el projecte. O bé, les obres d'urbanització del Barri del Lledoner i a les noves promocions d'habitatge públic que tampoc han començat. O altres projectes que es donaven per fets en el Pla d'Actuació 2009, i que encara no s'han iniciat, com són per exemple, els habitatges dotacionals de Can Bassa que de fet tenen només aprovada la creació de l'organisme que els ha de tirar endavant. O la urbanització dels carrers de l'entorn de l'edifici judicial, o la redacció del projecte arquitectònic del nou centre cívic de Tres Torres.

Bé, deixo l'apartat urbanístic per dedicar una altra instantània al sistema de salut i benestar de la nostra ciutat. D'ençà del juny de 2009, quan vàrem celebrar el Ple extraordinari de sanitat, algunes qüestions han millorat, tot i que tenim més feina feta sobre el paper que no pas serveis que els ciutadans podem utilitzar. Ja hem fet esment abans, que encara tenim l'antiga Policlínica en una fase inicial, que també estem a l'espera de veure com es desencallarà el projecte del nou hospital de Granollers. I que tot i que estava al PAM d'aquest mandat no hem tornat a sentir a parlar de la creació de la cinquena Àrea Bàsica de Salut, ni del creixement de la resta de centres d'atenció primària. De tota manera, si que considerem que aquest aspecte, hi ha coses que han tirat endavant, i tenim

milliores, inqüestionables com és l'edifici de consultes externes de l'hospital, o l'ampliació del cap de Sant Miquel i iniciades les obres d'ampliació d'urgències.

També volem dedicar una altra fotografia als diners que nosaltres considerem que hem perdut per una mala gestió. Ens expliquem: a Granollers fem moltes obres, tenim la ciutat potes enlaire, bé això encara que sigui molest no és negatiu, cal tenir paciència i esperar que acabin les obres i així gaudir d'una ciutat més confortable. Però resulta que moltes obres de les que fem acaben tenint alguns nyaps que fan que els ciutadans i ciutadanes de Granollers estem pagant molts diners per un seguit de males gestions. Com que vivim de forma intensa, sovint oblidem afers que han succeït i que ens poden mostrar que no tot són flors i violes. Us en farem memòria, perquè no sabem si totes les persones d'aquesta ciutat en són conscients del que ha costa haver pagat aquests errors, del que ens costa i del que probablement encara ens constarà. Ens referim a l'afer, per exemple, dels Cinemes Oscar, o a l'enderroc de la gasolinera del polígon industrial de Sant Julià, o a l'acomiadament impropedent de la responsable del Mercat de l'Audiovisual de Catalunya, o bé la construcció d'un ascensor a Primer de Maig, sobre una conducció de gas ciutat. Tot plegat ha suposat per la ciutat una despesa de més d'un milió d'euros, que s'han pagat o es pagaran amb els diners que tots plegats aportem, via impostos, sense tenir en compte les despeses que probablement encara arribaran de judicis i indemnitzacions.

A vegades tenim la sensació que és impossible acabar cap obra en bones condicions, sembla com si no podem estrenar res que no calgui rectificar-ho pocs dies després d'haver-ho acabat. Un cas paradigmàtic és el de la plaça de la Corona. Ja és "vox pòpuli" la frase "jo també soc un caigut", que diuen sobretot persones grans que hi han pres mal. La veritat és que ens hi sabria molt greu de tornar-li a canviar el nom de la plaça, aquest ja el va tenir durant molts anys.

La transformació del carrer Anselm Clavé amb una rambla per a vianants també ha estat motiu de forces comentaris, alguns estètics, en aquests nosaltres no ens hi posarem pas. Però sí que ens volem fixar en els més funcionals, per exemple, els cantells tallants del fanals, o l'absència de bancs per poder seure, i en canvi la presència d'una mena de pastilles de formigó que més aviat són perilloses pels cantons cantelluts que tenen, o pel fet que tallen els accessos als vehicles de serveis per a possibles emergències.

I sí entrem en el que podríem nomenar microubanisme, l'urbanisme més petit, ens adonem que la ciutat està força deixada. Ens trobem amb moltes cruïlles o passos de vianants, on aquests passos de vianants llueixen per la seva absència, és a dir, travessar-los a vegades es converteix en una mena d'esport d'aventura, a nosaltres, amb el Pep quan preparàvem aquesta intervenció diem: mira, poder podríem transforma-ho en una mena d'esport d'aventura urbà, però francament, a llavors vam dir, no, no! millor que les coses siguin més segures i un pugui anar més tranquil.

Algunes cruïlles no tan sols son perilloses pels vianants, sinó també pels conductors de vehicles que es troben que en arribar a la cruïlla no poden assegurar la seva incorporació perquè hi ha algun "manotreto" que els hi tapa la visibilitat. Són petits detalls, ho sabem, però que fan anar molt malament. A vegades no és un plafó el que impedeix la visibilitat sinó una bateria de contenidors d'escombraries pels que no s'ha triat la millor ubicació. Contenedors que en alguns casos són poc accessibles als usuaris que hi han de dipositar la brossa perquè estant un parell de pams separats de la vorera. La imatge d'una persona gran intentat complir amb el seu deure de ciutadana cívica, esdevé a vegades una missió impossible. Sovint hem reivindicat la instal·lació de contenidors soterrats, com ara els de la plaça de la Corona, tot plegat ens permetria tenir una ciutat més endreçada i amb menys impactes visuals.

Volem també analitzar un altre projecte de ciutat dels darrers anys que, en el intent de voler mostrar una ciutat més sostenible, ha pretès promoure l'ús de la bicicleta com un mitjà alternatiu de desplaçament. Creiem, honestament, que s'ha quedat en un intent ja que ni el nombre de bicicletes disponibles, ni els espais destinats al seu aparcament, ni els llocs per on poder circular amb seguretat, són suficients. De fet si en ciutats com Barcelona l'èxit és indiscutible, creiem que si nosaltres ens hi poséssim una mica més, segurament que també ho aconseguiríem. Ara el que cal sobretot, és que les persones ens hi sentim segures i ens dona la impressió que amb les zones trenta no hi ha prou. Pensem que hi ha indrets que caldria el carril bici.

Però no només amb bicicletes s'han de moure les persones, també tenim un dèficit important pel que fa a la mobilitat interna amb altres mitjans, probablement l'estructura de la ciutat no ens ho posa gens

fàcil. Nosaltres no som dels que pensem que s'ha de poder anar amb cotxe a tot arreu, però si que volem una circulació àgil, que segurament passa per analitzar detingudament els circuits que actualment cal recórrer per moure's per la ciutat i racionalitzar -los.

Hi ha un altre capítol al que volem dedicar també una foto, ens referim a la neteja de la ciutat. Si fem cas del que ens diuen els nostres conciutadans i ens passem una mica pels diferents barris veiem que la neteja, malgrat ens hi gastem molts diners, no és pas el que més en llueix. Hi ha brutícia i n'hi ha sobretot a l'entorn dels contenidors. Entenem que l'actual sistema de recollida mitjançant aquests contenidors de gran volum, s'han convertit en focus de brutícia, és menys eficient en quant a la promoció de la recollida selectiva, que no pas altres com podríem ser la recollida porta a porta. Moltes vegades hem proposat que es contemplin altres sistemes de recollida també perquè pot ser una bona mesura per a reduir escombraries i incrementar el percentatge del reciclatge. Sembla ser, però que aquesta no és una prioritat.

Volem també destinar algunes pinzellades del nostre discurs als projectes de cultura i esport; i també als aspectes referits a la seguretat ciutadana. Hi destinaré un espai reduït perquè el temps disponible ens marca i em sembla que en Pep ja m'està dient que em queda molt poc. Però també perquè considerem que, dins del global dels projectes proposats, són dels que s'ha arribat a un major grau d'acompliment.

Hi ha un altre aspecte al que volem dedicar també una foto, és un aspecte al que la gent d'Esquerra hi donem molta importància, ens referim a la participació ciutadana. Finalment, aquest any hem aprovat el Pla de Participació, un objectiu que teníem pendent d'ençà del 2007. Nosaltres pensem que ens hem quedat curts i també creiem, i les xifres de trobada dels consells ens ho demostren, que aquest equip de govern té al cap un model de participació dels ciutadans ben "sue generis". Si no és així no podem entendre que, perquè malgrat tenir el PAM, el fet de què fariem un procés per a portar a terme els pressupostos participatius, encara no hagin endegat.

Això sí, aprovem plans, a tort i dret, però no van mai acompanyats d'una temporalització de les actuacions ni del pressupost necessari per a desenvolupar-los. Això és tant com dir que aquests plans no faran camí de forma adequada, o bé seran només una declaració d'intencions. Aquest, pensem, que és un dels problemes d'aquest equip de govern no només en aquest tema sinó en molts d'altres. Ens fem un tip de fer plans però no posem els mitjans necessaris per a portar-los a terme. En aquest apartat pensem que també aniria bé parlar del Pla Estratègic que aprovarem en aquest plenari just d'aquí a vuit dies, però en tot cas, ja en parlarem a llavors.

I per acabar, només volem fer una última instantània dedicada a l'estat de salut democràtica del nostre Ajuntament. Per Esquerra és imprescindible, per tal de poder exercir la nostra tasca com a regidors, que es donin unes condicions que només pot fer-les possibles, evidentment, l'equip que gestiona. Nosaltres continuem pensant que hi ha alguns déficits en la manera de fer, que a voltes podríem pensar que són tics propis d'una majoria absoluta, però cada vegada tenim més clar que són maneres de fer pròpies d'aquest equip actual. Aquest podria ser considerat un aspecte de poca importància pels ciutadans que avui ens escolten, però nosaltres l'hem volgut destacar perquè entenem que és el moll de l'ós del bon funcionament democràtic, i que ens dona la mesura d'aquesta qualitat. De moment res més, moltes gràcies.

Alcalde president:

Moltes gràcies. Pel Partit Popular, té la paraula el senyor Gutiérrez, endavant.

Sr. Gutiérrez:

Gràcies, senyor alcalde. L'any passat va ser el set de juliol i aquest un vint-i-dos de juny, però la veritat és que la data no importa, el que de veritat importa és el contingut, el missatge que cada grup aporti en aquest Ple extraordinari. Avui parlarem tots els grups polítics, dels que forma part aquest Ajuntament. I dit això, entrarem en tot el que fa referència a l'estat de la ciutat.

El Grup Municipal Popular ha participat en tots els projectes d'aquest Ajuntament, sempre que ha estat possible, donant el nostre suport a tot allò que creïem que era bo per la ciutat i els granollerins, i com és lògic hem votat en contra quan hem cregut que no era prou productiu o no era bo. No vàrem donar suport als pressupostos per entendre que no eren el suficientment racionals. Cal destacar que en tots

el pressupostos en els que he participat, tots han estat amb romanent. Un romanent que està disfressat, deixant partides per pressupostar a l'hora d'elaborar els pressupostos en el mes de desembre, però arriba el nou any i es comencen a aprovar partides no incloses en els pressupostos i que haurien d'haver estat incloses. Aquesta és una forma de distreure a la gent, dic, distreure, no dic que sigui il·legal. Són formes de veure la política, nosaltres creïem que són mesures innecessàries i poc valentes.

Per aquest any s'ha aprovat un pressupost de gairebé cent milions d'euros, un pressupost elevat en inversions en el que no s'ha tingut en compte que els ingressos via impostos serien menors, per tant, entenem que no han volgut estar a la realitat, pensant que una vegada feta l'obra ja es pagarà. És clar que es pagarà, pujant els impostos, no tenint en compte que estem en una època de vaques flagues i que a la gent els costa arribar a finals de mes. Possiblement em diran que el nostre endeutament és baix en comparació amb altres ajuntaments, però els hi he de dir que això no em val.

Encara que no ho comparteixo, entenc que el PSC de Granollers, el govern local, estigui seguint la línia del senyor Montilla i del senyor Zapatero. Un Zapatero que ha anat donant diners i més diners, tretze mil cinc-cents milions d'euros, i amb la particularitat que s'han de gastar i ràpid, sense tenir en compte que aquests diners s'han de tornar. Uns diners que ara necessitem i que no tenim, i per això estem com estem, arribant a les mesures com de congelar les pensions, pensions en la majoria del casos ridícules, pujar l'IVA, abaixar el sou al funcionaris, retall a la Llei de Dependència, etcètera. Però no es suprimeixen ministeris, conselleries, diputacions, subdelegacions, càrrecs de confiança, cotxes oficials, etcètera. Per cert, no estaria de més fer un estudi en profunditat a l'Ajuntament de Granollers i arribat el cas, mirar d'unificar regidories.

Sabem que les inversions són necessàries, però amb moderació i necessàries en tots els sentits, no el de fer grans obres que podrien quedar aparcades per millors temps i fer d'altres que sí són summament necessàries, com per exemple, residències. No entenem com no s'han dedicat a la millora de la qualitat de vida de la nostra gent gran. Tampoc varem donar suport a les ordenances d'espai d'ús públic, per entendre que tot eren obligacions per al ciutadà i cap per part de l'Ajuntament, tot i haver participat molt activament, i de les que caldria destacar breument tres punts: un, el tema dels grafitis que ja hem parlat moltes vegades; dos, el que fa referència als horaris de quioscos, sense tenir en compte que la venda dels seus productes són totalment diferents; i tres, la diferenciació que es fa entre el personal de l'empresa pública i la privada a l'hora de sancionar injúries i calúmnies de paraula o de fet, ja que l'ordenança només preveu aquestes sancions quan es produeix en contra del personal públic. Entenem que tots els ciutadans han d'ésser iguals davant la llei.

Actualment, tenim noranta-quatre places públiques i cinquanta-cinc de centre de dia. Ja em diran què fem! bé, no sé si vostès m'ho diran, però deixi'm que sigui jo el que li digui el que fan les famílies amb la gent gran: primer, intentar que estiguin a casa seva mentre puguin, i quan no poden intentar buscar una plaça pública en residència, cosa que a Granollers és impensable. El temps d'espera és al voltant dels catorze a divuit mesos, que depèn de l'edat, quan els toca, desgraciadament ja és massa tard. I no parlem de preus. També els he de dir que amb el projecte de la nova residència a Terra Alta, ni amb el nou centre de dia del carrer Bisbe Grivé, no hi haurà prou. Vull anar més enllà, tot i que no és competència municipal, l'Ajuntament hauria de crear una gran residència per la gent gran de Granollers, i no haver-se de desplaçar els familiars a veure'ls a quilòmetres de distància amb tot el que comporta pel propi resident. Amb el nou retall de la Llei de dependència, s'elimina la retroactivitat de les prestacions econòmiques a favor de persones en situació de dependència. És a dir, que sempre plou sobre mullat. No pot ser que els discapacitats paguin els plants trencats d'altres.

Un altre tema que vol abordar el govern central és el problema de la immigració il·legal, en aquest cas hem de dir que, en aquest sentit el nostre Grup va presentar una moció en el darrer Ple de maig. Però mentrestant que això hi arribi, el propi Ajuntament de Granollers, els grups polítics i associacions, haurien de començar a parlar d'un problema que si encara no el veiem, d'aquí un temps no massa llunyà, serà un veritable problema i no hem de continuar esperant i dient que no és tant com es diu. Tenim l'experiència de la crisi que alguns l'han negat fins veure que ja era impossible amagar-la. Hem de ser valents i començar a tractar la immigració com un fenomen irreversible, sense presa però sense pausa.

Tenim una ciutat renovada entre els FEILS i els FEOSL, i les obres que porta a terme aquest Ajuntament, però hi ha un manca de voluntat política de fer coses més petites, però per això no menys importants, em refereixo als manteniments de ciutat: s'ha de fer més neteja de la que es fa, s'ha de fer

el manteniment necessari a tots els pavellons de la ciutat, doncs alguns estan oblidats, com per exemple i no és nou això, ja venim parlant de fa molt de temps: el camp de Palou, on hi entra l'aigua quan plou a través de la tribuna, però no humitat, a raig! Netejar de grafit tots els espais públics, i dic espais públics: fanals carretera, parc de Ponent, Museu, etcètera. Col·locar en els escocells la protecció necessària, que falta més d'un cinquanta per cent dels casos, perquè aguantin l'arbre, evitant que s'acumuli la brutícia, tornar a plantar arbres on sigui necessari, bé perquè s'hagin trencat o bé perquè s'hagin mort. Canviar les papereres, repassar les voreres i posar rajoles noves on calguin, que són molts els llocs afectats, i parlant de repassar, repassar també els carrers de vianants a la ciutat. S'han gastat milions d'euros i continuem tenint una ciutat deficient.

Cal destacar, en aquest cas, que durant el mes de juny, sí s'han arreglats alguns carrers, segurament pensant en el dia d'avui. Crec que cada tres mesos hauria d'haver un Ple extraordinari, de ben segur que els carrers hi serien molt més conservats. S'ha de fer un estudi profund de totes les zones de càrrega i descàrrega existents a la ciutat, doncs entenem que hi ha moltes i mal distribuïdes: l'exemple clar el tenim al carrer Alfons IV amb plaça de la Corona, a on la zona de càrrega i descàrrega està tocant al pas de vianants, per la qual cosa en molts casos s'envaeix aquest pas en perjudici del vianant. Així mateix s'hauria de senyalitzar aquest enllaç i donar preferència al vianant. S'han d'eliminar les barreres arquitectòniques en tota la ciutat, proposta que la venim fent durant tota aquesta legislatura, però es veu que no és prou important per vostès que les persones discapacitades hagin de dependre d'una tercera persona per poder sortir al carrer.

Els passats dies 19, 20 i 21 de maig, s'ha celebrat a Saragossa una conferència sobre discapacitat i autonomia personal. De la primera reunió va sortir la idea de premiar a la ciutat europea més accessible. A veure si Granollers fa els deures i és proclamada, el proper dia tres de desembre a Brussel·les, capital europea de l'accessibilitat.

Un altre problema, tampoc és nou, és la manca de semàfors sonors pels cecs, reivindicació que aquest Grup Municipal ve fent des de molt temps. Fa anys que en col·laboració amb la Fundació ONCE aquest Ajuntament va instal·lar semàfors amb comandament a distància al centre de la ciutat però s'han anat deteriorant des de la seva implantació i no s'han col·locat de nous. Una vegada més, vull recordar-los que són persones que paguen els seus impostos i per tant, també se'ls ha de facilitar el que puguin caminar amb independència. Fem justícia i facilitem la vida als més necessitats. Vull recordar a l'alcalde que segons les seves paraules, la primera preocupació és la gent. Sobretot la més necessitada, i estem d'acord, però no s'ha de quedar en paraules: perquè no es fa amb les persones que acabo d'esmentar? Senyor alcalde, el moviment es demostra caminant.

Granollers és una ciutat que entre d'altres coses es caracteritza per l'esport. Fa uns dies vàrem commemorar el cinquantè aniversari del pavelló vell o de parquet, el tercer d'Espanya de pista coberta que es va construir a l'any 1960; i que tantes satisfaccions ens ha donat, portant el nom de Granollers no solament per Espanya, si no per tot Europa a través del Handbol. Per tant, hem de col·laborar més activament amb els clubs i en gran manera en les subvencions, doncs abans s'avançaven, però a partir d'aquest any, es rebran més tard donat el nou sistema implantat. La majoria dels clubs estan endeutats i ja veurem com s'ho faran, no podran aguantar, tot i que, com sembla ser s'avançarà fins un setanta-cinc per cent de l'import de la subvenció que li hagi estat concedida.

Quan al servei sanitari, hem de dir que encara falta molt per fer, continuen les grans aglomeracions a l'Hospital, tot tenint en compte l'ampliació del mateix. Estem pendents de la nova Policlínica, que tot just aquest any l'únic pressupost que hi han aprovat es l'enderroc, però no sabem quan s'iniciaran les obres de la construcció del nou equipament sanitari. Podríem parlar molt de la llei de dependència, que s'ha de dir que és una bona llei, tot i que encara no s'ha arribat a desenvolupar totalment, ja se'ns està retallant, en perjudici de les persones més febles, cosa que sempre han dit que no hauria cap retall.

Amb el retall dels pressupostos tampoc sabem quan començaran les obres del cobriment de la via del tren. Hem de fomentar les places toves incorporant arbres i zones verdes, hem de tenir una ciutat més alegre en vistositat. També s'han de crear, al nostre entendre, amb urgència, lavabos públics a la ciutat, i sobre tot als parcs: Torras Villà i Parc Ponent. Doncs la no posada en marxa d'aquest servei, ja contradiu en part l'article cent nou de l'ordenança d'espais d'ús públic. I parlant de parcs, demanem a equip de govern la creació de més espais verds i jardins, doncs a Granollers hi ha nou coma quaranta-set metres per habitant de superfície d'espais verds, quan la Organització Mundial de la Salut estableix com a mínim deu metres quadrats per habitant. Per tant, creiem que la nostra ciutat ha

d'incrementar els espais verds sobretot en alguns barris de la ciutat, on la seva presència és més testimonial que res més.

Fent referència a la seguretat, cal dir, que en el darrer informe de la Policia Local, a Granollers hi ha noranta-quatre policies, inclosos els comandaments, el que representa un coma sis per cada mil habitants, que a la vegada és la mitja, aproximadament, de les altres poblacions amb característiques similars, tot i que depèn en gran mesura del grau de delinqüència. Entenem que s'ha d'incrementar la vigilància policial a peu, doncs és molt més efectiva que la que es fa motoritzada, i tractar d'evitar el que va succeir el passat divendres a les dinou trenta hores a la Plaça Barangé, on quatre delinqüents van robar a uns nois els diners que duien i els telèfons mòbils. Ha d'haver més coordinació entre la Policia Local i els demès cossos de seguretat; així com augmentar la policia de proximitat que té un gran poder dissuasori.

A Granollers tenim una orografia que sembla ser que és incompatible amb algunes actuacions dutes a terme com ara: el carril bus, és un despropòsit, el mateix bus ja no l'agafa, segurament per la dificultat que es troba a l'hora de circular. L'Ambicia't, al meu entendre, és totalment inoperant, no veig que circulin pel carrer, només es veuen els aparcaments per les bicis. Crec que tal i com està establert el sistema no pot funcionar mai.

Hem fet un repàs generalitzat de la ciutat i resumint creïem que estem en un moment de fer les coses més necessàries, evitant la gran despesa, doncs de res ens ha servit la despesa de tretze mil cinc-cents milions d'euros del senyor ZP per crear llocs de treball, estan finalitzant les obres i ens quedarem endeutats fins les celles i al voltant del vint per cent d'atur.

I jo ja voldria per acabar, dir-li a l'equip de govern que és molt bona la pràctica de l'esport, però hem de vetllar per la seguretat, perquè no torni a passar un altre accident com va succeir el passat dia trenta-un de maig al pavelló vell o del parquet, doncs dins de la gravetat podria haver estat pitjor. Gràcies.

Alcalde president:

Moltes gràcies. Per Convergència i Unió, el senyor Canal, endavant.

Sr. Canal:

Gràcies, bona nit a tothom. M'ha cridat l'atenció que en el seva intervenció m'ha citat a mi, tot dient-li que li pregunto a vegades que falta fer del PAM, no? doncs miri, ara li contestaré que falta fer del PAM. Acomplert el tercer any de la legislatura i donat que l'any que ve no hi ha un darrer debat de l'estat de la ciutat, fa que aquest d'avui adquireixi un valor rellevant.

Aquesta vegada hem preferit rellegir-nos amb atenció el seu Programa d'Actuació Municipal 2007-2011 i veure el seu grau d'acompliment. Ja sé que, el primer que em dirà, és que encara falta un any per acabar el mandant i és habitual que, el darrer any, es faci molta feina, sovint a corre-cuita. Malgrat això, tot i acceptant-li aquest raonament, creïem que és interessant fer aquest exercici, sobretot perquè entenem que quan s'adquireix, a través d'un programa d'actuació municipal, un compromís amb la ciutadania, aquest s'ha de complir, i si no és possible pels motius que siguin, s'han de donar les explicacions pertinents.

Deia vostè al 2007, que arribaven nous temps per a l'urbanisme. Parlava de la cobertura del ferrocarril, del barri Lledoner, del sector entre els carrers Girona, Tarafa i Francesc Ribas, de la urbanització de l'espai que ocupava la sub-estació de Fecsa, dels entorns del camp de futbol del carrer Girona, del sector de la Bòbila... efectivament, la frenada general de tots aquests projectes per la crisi actual ha fet arribar uns nous temps per l'urbanisme que ens han de fer replantejar-ho tot.

Deia vostè el 2007: fer de l'habitatge un dret. Que promouria mil dos-cents habitatges amb alguna mena de protecció: d'aquests mil dos-cents habitatges de protecció: dos-cents dotze del sector del Lledoner: no n'hi ha cap; set-cents cinquanta a la Bòbila: cap; cent vint al voltant del camp de futbol, no hi ha cap. Deia també que convertiria Granollers Promocions en un agent més actiu en matèria d'habitatge. Convertir Granollers Promocions es pot entendre de diverses maneres. Probablement, en els moments actuals que un pis protegit està al mateix preu que un pis de promoció lliure, el que es podria fer amb Granollers Promocions seria dissoldre la societat.

Deia vostè el 2007: La cobertura del ferrocarril, la gran transformació. Sens dubte el projecte més important de la ciutat. Quan tots nosaltres érem petits, ja en sentíem parlar. Des de fa tres legislatures que vostès el presenten com el projecte estrella, però fins a dia d'avui, és el projecte estrellat. I tot el "conte de la lletera" que seguia, se'n va per terra: ni el quilòmetre d'eix verd i cívic, ni les connexions transversals, ni les mil places d'aparcament públic, ni els quatre-cents noranta habitatges. Tot i així, ens segueixen voler convèncer que les obres estan a tocar. La cobertura del ferrocarril: la gran decepció.

Deia vostè el 2007: El nou edifici judicial i el seu entorn. És evident que el nou edifici judicial s'ha fet, fonamentalment, perquè no depenia de vostès sinó de la Conselleria de Justícia de la Generalitat. Així i tot, problemes: atén amb dificultats les necessitats presents, manca d'espai, mala organització arquitectònica interna. Aquest espai, deien, permetrà el desenvolupament del nou sector de la Bòbila i el trasllat de l'estació de mercaderies ferroviàries, sempre que posen mercaderies ferroviàries es deixen l'adjectiu de perilloses. Aquests dos projectes han patit adversitats contraposades: del sector de la Bòbila no hi ha res i de l'estació de mercaderies perilloses hi és tota encara al mateix lloc.

Deia vostè el 2007: Barris equipats en una ciutat equilibrada. El Pla d'Intervenció Integral del Barri del Congost ha tirat endavant, desenvolupat per la Generalitat. La renovació i ampliació de voreres s'ha fet amb els diners del Fons Estatals d'Inversió Local del senyor Zapatero que, amb la seva magnífica visió de futur, es va gastar els diners que ara hem de retornar entre tots, a base de retallades de sous i d'inversions, per haver volgut renovar les voreres del país.

Deia vostè el 2007: Renovació del centre urbà. Volien convertir el tram central de la carretera en un passeig i els ha quedat un passadís on la gent hi fa corredisses. Problemes excessius amb l'empedrat que, tot i els esforços esmerçats, encara no estant resolts. Rajoles que es mouen, rajoles trencades, rajoles poc llises que fan ensopegar, i que deixen un aspecte poc net, amb centenars de petits bassiols després de la pluja. Uns cendrès de saleta d'estar, una lluminària que no guarda les proporcions, cap banc per seure la gent gran i el neguit de si el drenatge serà eficient el dia d'un aiguat d'una certa magnitud. A la idea generalitzada de Granollers ciutat grisa, afegim ara un passadís gris.

Deia vostè el 2007: El medi ambient, una prioritat. Proposava la millora de la qualitat atmosfèrica i el control dels límits d'emissió dels diferents contaminants. La llàstima va ser que fa un any va aparèixer a la premsa nacional la notícia que Granollers enregistra la contaminació per partícules més alta de Catalunya o també una tesi de l'Escola Tècnica Superior d'Enginyeria de la Universitat Autònoma de Barcelona, que, tot comparant la contaminació atmosfèrica entre Granollers i Santa Coloma de Gramenet els varem esguerrar la premissa inicial, en concloure que Granollers està més contaminat que Santa Coloma. Proposava potenciar el Consell del Medi Ambient: aquest any s'ha reunit en una ocasió. Parlava també del gran parc del Lledoner: setanta mil metres quadrats, cap notícia, per ara.

Deia vostè al 2007: La mobilitat, un repte col·lectiu. Malgrat manifestar que aquest és un dels eixos d'actuació preferent del govern municipal, la sensació general dels ciutadans és que no solament no ha millorat sinó que cada vegada és més difícil circular per Granollers i pràcticament impossible d'aparcar-hi. La mobilitat amb vehicle privat és cada dia més difícil amb presència de cues a la circulació longitudinal, transversal i a les rondes. No s'ha fet res per resoldre una patologia crònica d'aquesta ciutat com és l'aparcament en doble filera. D'altra banda, el pla d'aparcaments: Can Comas, Roca Umbert i Dunant; sembla que està aparcat. El gran fracàs, però, ha estat la mobilitat amb bicicleta: varem haver de patir dos anys de propaganda de l'Ambicia't per seguir, hores d'ara, en fase de proves. Bicicletes de mil euros mortes de fàstic als estacionaments, cotxe elèctric de suport per al no res. Pel que fa al transport públic, els ciutadans es segueixen queixant de la poca cobertura del seu servei actual.

Deia vostè al 2007: Una ciutat endreçada. Proposava estudiar la implantació de nous sistemes de recollida de residus: contenidors soterrats, recollida selectiva amb càrrega lateral, recollida pneumàtica. Es deuen haver quedat només en l'estudi. Assegurava millorar els estàndards de neteja viària. De moment el que sí ha millorat substancialment és el preu que ens costa la neteja diària però persisteix la sensació de brutícia generalitzada i la presència d'autèntics punts negres, mai tan ben dit per la brutícia que acumulen a diverses zones de la ciutat. Han posat en funcionament la nova seu de la Unitat Operativa de Serveis al Coll de la Manyà, un edifici fastuós que ens ha costat més de tres milions d'euros, per deixar, posteriorment, als seus treballadors sense feina i encarregar els treballs

de manteniment de la ciutat a una empresa externa. Paguem el manteniment dues vegades.

Deia vostè al 2007: Igualtat i cohesió. Parlava de la creació de serveis per evitar l'exclusió social i la desigualtat. Proposava la creació d'una residència assistida per a gent gran a la zona de Terra Alta: fa escassament un mes s'ha signat el conveni per la seva construcció, que serà qui sap quant. També la construcció de seixanta-sis apartaments assistencials a Can Bassa, estem esperant! Afegia vostè, que les obres d'ampliació de l'Hospital General possibilitarien el creixement de l'atenció socio-sanitària. Està tot per veure.

Deia vostè al 2007: Granollers, ciutat educadora. Ens proposava l'ampliació de l'escola de Ponent, CEIP Fàtima, Carles Vallbona i Celestí Bellera. Només s'ha dut a terme la primera. De l'Escola d'Adults i d'Idiomes la millora de l'oferta ha estat mínima en comparació a l'augment de la demanda de places.

Deia vostè al 2007: Una ciutat compromesa amb la cultura. Proposava rehabilitar i donar nou impuls a la Casa de Cultura Sant Francesc, al nou edifici de La Tela o l'auditori de La Caixa, augmentar l'oferta d'ensenyaments artístics, d'assessorament i redefinició de la política d'arts plàstiques, tot plegat per fer! Proposava redefinir el projecte del Museu de Granollers. Si ho ha fet, cregui que no s'ha notat. Segueix essent l'edifici lúgubre de sempre. Volia refermar el seu compromís amb el patrimoni històric: l'edifici històric de l'Hospital està essent mutilat diàriament. Que potenciarà la Festa Major, això sí que no en tenim cap dubte.

Deia vostè el 2007: Roca Umbert, La Fàbrica de les Arts: espai per a la cultura. Efectivament ha adequat la sala d'Exposicions d'Art Contemporani i l'ha desaprovechada absolutament. Parlava també de l'adequació i museïtzació de La Tèrmica, pendent de fer. Prometia convertir Roca Umbert en l'espai de referència del món audiovisual, amb el desplegament de la TDT comarcal: veurem, ben aviat, com s'aguanta econòmicament tota aquesta aposta. Sembla que hem estirat més el braç que la màniga. Adequaran una nau com a sala de concerts per música en directe, és a dir, invertiran la meitat dels diners de pla Zapatero dos, dos milions i mig d'euros, per fer música en directe, mentre altres iniciatives adreçades a serveis socials per la gent gran resten a l'espera d'inversió. També proposava iniciar la urbanització d'espais públics de Roca Umbert: la plaça i l'aparcament públic soterrat; seguim esperant, de moment. Roca Umbert s'ha convertit en un pou sense fons pel que fa a la inversió de diners. Rehabilitar edificis d'aquesta magnitud i adequar-los a les normatives actuals, comporta una despesa formidable per un rendiment cultural força dubtós.

Deia vostè el 2007: Més i millors espais per l'esport. I proposava noves instal·lacions: el nou poliesportiu a Can Bassa, fet, el gimnàs de les piscines, no, el cobriment de la piscina municipal exterior, no, el nou camp de futbol que substitueix el del carrer Girona, no. Suport als clubs i a les entitats com a impulsors de l'activitat esportiva: més val no preguntar-ho als clubs. Integració de Granollers al Consorci del Circuit: afortunadament no s'ha aconseguit. Voler arreglar ara el que vostès varen espatllar fa temps, ens costaria massa diners per res.

Deia vostè el 2007: Granollers, cuitat saludable. L'Ajuntament ha de ser l'impulsor i el dinamitzador del govern territorial de salut. A nosaltres ens sembla que no ho han fet gaire bé: no solament estem a la cua del capítol català sinó que, curiosament, som l'única comarca que té tres governs territorials de salut, quan el més lògic hauria estat que Granollers, la capital, hagués estat l'únic govern territorial per negociar i distribuir els diners a tota la comarca. Bona negociació! Volia, també, potenciar mecanismes de coordinació efectiva entre totes les entitats sanitàries: veien com funciona Urgències de l'Hospital General, no cal parlar-ne ni un moment. Parla de la instal·lació de la cinquena Àrea Bàsica de Salut. La veritat és que el solar es fa servir d'aparcament. De la creació d'un hospital de dia per a la salut mental infantil i juvenil, o bé de l'increment de places del Centre de Dia en Salut Mental, tampoc s'aprecia cap realització.

Deia vostè el 2007: L'Hospital General: el nou complex sanitari. Ens explica la construcció del nou edifici d'atenció ambulatoria, fet per la conselleria de salut, és clar! Ens deia que això permetria redistribuir els espais dins l'Hospital. De moment, no s'ha notat cap redistribució, excepte la mala pensada d'ampliar Urgències. També ens deia que es construiria un nou hospital de proximitat als terrenys de l'antiga Policlínica. Enguany celebrarem el setanta-cinc aniversari del naixement de la Policlínica i el cinquè aniversari de la seva lamentable decisió d'enderrocar-la. Potser alguna persona explicarà, algun dia, les veritables raons de la fi d'aquest centre hospitalari tan estimat pels vallesans. I potser també alguna persona ens haurà d'explicar les seves maniobres per evitar altres solucions per

Policlínica que no passessin exactament per la gestió de l'Hospital de Granollers. Per la nostra part, dir-li que no comprenem la seva fal·lera en rehabilitar edificis amb mala salut com Roca Umbert i en canvi voler enderrocar edificis d'una salut acceptable, en el seu moment, com Policlínica. Passem per alt altres promeses com: un centre polivalent per a malalts mentals, millorar la capacitat d'atenció socio-sanitària construint un nou centre que permeti augmentar la dotació actual de mitjana i llarga estada. El més calent és a l'aigüera.

Deia vostè el 2007: Civisme i seguretat a Granollers. Ens proposava incrementar la plantilla d'agents de la Policia Local així com un grup estable de policia de proximitat. Aquesta promesa ve de lluny però en tot cas el ciutadà no la percep. Tampoc hem pogut consultar mai el llibre d'actes de la Policia Local ni tampoc se'ns ha presentat mai l'informe d'incidències mensual que vostès es van comprometre a donar. Sembla que els fa por que l'oposició tingui accés a aquesta informació. Darrerament hem parlat molt de la Policia Local. Probablement hi ha un problema polític en la direcció de la Policia Local per part del seu regidor responsable i en definitiva de vostè mateix. En tot cas, nosaltres estem a favor d'una Policia Local al servei del ciutadà, que el protegeixi i l'acompanyi, en comptes d'una policia punitiva que crea malfeança entre la població.

Deia vostè el 2007: Proximitat i innovació a l'administració. Ens segueix explicant, com sempre, les noves estratègies de participació ciutadana i la participació en els consells municipals; però quan tot això es posa en pràctica, s'observa clarament que la participació ciutadana no és plural ni lliure. Pel que fa a l'administració, segueixen amb la seva falta de transparència habitual, sense voluntat de donar informació a l'oposició, de marginar-la de qualsevol espai informatiu i de seguir prenent decisions importants de ciutat al marge de l'opinió de la resta dels grups municipals.

Deia vostè al 2007: Una ciutat atractiva i econòmicament diversificada. Parlava de nous instruments municipals com l'observatori dels indicadors socioeconòmics de la ciutat. Els estem esperant aquests indicadors. Ens interessa molt conèixer l'índex de pobresa de la ciutat, que no l'hem pogut saber mai. Deia que fomentarien l'accés a l'ocupació implantant plans d'ocupació específics. Però quan arriben els FEILS i els FEOSL, una gran part de l'obra licitada se l'enduen empreses de fora la nostra comarca. I, mentre un grup de seixanta alcaldes de tot Catalunya van anar a Madrid a buscar negoci, entre ells l'alcalde de Parets oferint terrenys al costat del Circuit de Catalunya per implantar indústria automobilística, vostè es dedicava a fer anuncis per VOTV, fent de porter d'handbol en manigües de camisa, recomanant que anem tots a veure el proper partit del diumenge.

Deia vostè al 2007: Una ciutat ben connectada. Parlava de la finalització de les obres de soterrament de la ronda nord, per fi, disset anys després de l'inici de les obres de les rondes, així com la construcció de les calçades laterals de l'autopista AP-7 o el desdoblament de la C-17, o bonificacions al peatge de l'AP-7, o la Ronda del Vallès; tot encara està per fer. No parlen, en canvi, de la nova comunicació que defineix el POUM entre la sortida de l'autopista AP-7 i la connexió amb les rondes, paral·lela a la via del tren, que resoldria l'actual densitat de trànsit als usuaris de la carretera del Masnou. També parla del tren, del millor servei de rodalies o de les noves línies orbitals entre Mataró i Vilanova i la Geltrú, o el desdoblament de la línia del nord, fins i tot, hi fa sortir el tren de gran velocitat. No sembla que sigui exactament aquesta la velocitat que es prenen les decisions.

I per fi, deia vostè al 2007: Granollers, el valor de la capitalitat. La veritat és que cada vegada que obrim el diari, ens enduem un esglai: algunes poblacions del nord-oest de Vallès se'n van cap el que serà la nova comarca del Moianès. Pobles i ciutats de la part alta del Vallès estan treballant per crear una nova comarca dita del Baix Montseny. Pobles i ciutats de la part sud del Vallès, amb Mollet al capdavant, reppen a Granollers en la seva capitalitat. Els ciutadans d'Aiguafreda prefereixen l'atenció mèdica de Vic. Els de Caldes aniran al nou hospital de Mollet. Quanta gent se'n va a Mataró a buscar-hi serveis que no els hi oferim? Mentrestant, vostè viatja a Hiroshima o a Nova York, arrodonint una carrera política espatarrant i dedicant-se, amb el seu populisme, a la campanya de les properes eleccions municipals. Moltes gràcies.

Alcalde president:

Moltes gràcies. És que ha acabat molt bruscament... El senyor Terrades, no s'havia preparat, perdoni. El senyor Terrades, té la paraula, endavant.

Sr. Terrades:

Gràcies, alcalde. Bé, notem que Granollers és un projecte de tots i de totes que la fem dia a dia entre tots els granollerins i les granollerines, sobretot pel to electoral que ha agafat avui aquest debat, eh! ara sí, jo crec que el projecte de la nostra ciutat és i serà sens dubte, cada dia més l'encontre, la síntesis dels sectors socials, econòmics, culturals, polítics que actuen a la nostra ciutat, mitjançant la cooperació; tots aquells sectors i sobretot, el compromís cívic per a fer ciutat, no?

Ho deia l'alcalde, vivim temps difícils, haurem de fer sacrificis, haurem de ser encara més eficients, és a dir, temps difícils, fer sacrificis, reconsiderar el Pla d'Actuació Municipal, reconsiderar les inversions, escoltant el president del Grup Municipal de Convergència i Unió, jo crec que està fent un exercici diferent que la resta del món, no? ens ha fet un exercici i una proposta de gastar més, més i més; i en tot cas, després hi entrarem, no?

Nosaltres hem anunciat, ja fa dies que... ho estem dient, vull dir, no hem parlat de la situació de crisi econòmica que també ens afecta a nosaltres com a ciutat, avui, ja fa dies que estem parlant i sobretot en la seva plasmació, quan toca concretar les coses, eh! i fer els exercicis de veritat, que és en els debats pressupostaris. Proposem sacrificis, o entenem que s'ha de fer sacrificis en la contenció de la despesa i també la programació d'algunes inversions, justament perquè volem mantenir l'estat del benestar, que té també les seves traduccions a la nostra ciutat. L'alcalde en el seu discurs ja ens ho ha explicat, les conseqüències d'aquests temps difícils que ens toca viure, les conseqüències que té per la ciutat. No hem estat immòbils, davant d'aquesta situació. Hem ajustat, ja els hi deia, la despesa corrent, hem reformulat el programa d'actuació municipal que es va elaborar en un altre context econòmic i ho hem explicat a les ciutadanes i als ciutadans de la nostra ... de Granollers.

Malgrat tot, avui que fem balanç de l'estat de la ciutat i de l'actuació del govern municipal, i a més tenim en compte, ho han dit alguns portaveus, nosaltres també, jo crec que érem conscients de què es podria produir aquest debat amb les característiques que ha tingut, estem fent el darrer debat d'aquestes característiques abans de les eleccions municipals, per tant, era fàcil suposar que es voldria fer un balanç de l'acció d'aquests darrers tres anys, no tenim cap problema en fer aquest balanç i entrar en el debat, malgrat encara que queden mesos per al final del mateix, exactament: un any menys una setmana o dues setmanes aproximadament, per tant, en un any, diguem que l'acció del govern no s'aturarà, eh! i per tant algunes de les coses, dels compromisos del nou... del programa municipal reformulat es concretaran, evidentment en aquest període.

Miri, pel que fa a la inversió pública, malgrat la situació de temps difícils des d'un punt de vista econòmic que ha viscut el país que viu al conjunt del món, la Unió Europea que també ens afecta a nosaltres, torno a repetir. En aquests darrers tres anys s'ha fet l'esforç més gran que havia tingut aquesta ciutat pel que fa a la inversió pública, des del punt de vista de ... amb diversos objectius, no? l'objectiu de transformar la ciutat, és possible que alguns de vostès no els hi agradi, però és un tema que és palès, que es veu, quan un es passeja per la ciutat. Probablement algun no ho fan, aquest exercici d'anar tant per la ciutat, sinó no haguéssim comés una errada d'aquelles de... una errada de no trepitjar els carrers, se'ns ha dit o he escoltat que se'ns deia que: escolti, és que no fan... no està en funcionament el gimnàs del Club Natació Granollers, el senyor Pius Canal no deu anar a l'entorn de les piscines i els equipaments que gestiona el Club Natació Granollers, perquè si no, hagués vist que els gimnasos estan en funcionament.

Ho hem fet també per millorar les condicions urbanes, també ho hem fet, d'impuls a l'economia. I tot això, sense ser imprudents, la regidora d'hisenda no ens deixa ser imprudents i per tant, no hem estirat més el braç que la màniga. No hem recorregut a un endeutament molt important per a fer tota aquesta inversió, i torno a repetir: la més important que ha tingut aquesta ciutat en els darrers anys. I sobretot perquè no s'ha fet això, per no perjudicar els interessos de la ciutat que són els de tots els granollerins i granollerines, i bàsicament també per no hipotecar la capacitat de prendre decisions dels governs futurs de Granollers. Diguem que deu ser també la nostra contribució a una de les qüestions que el Grup d'Esquerra Republicana de Catalunya ens criticava, que és l'estat de la salut democràtica de la ciutat, concretava alguna sèrie de dèficits que tinc molt d'interès en conèixer quins són, no? perquè s'ha fet l'afirmació, i després no s'ha concretat. O sigui que hi ha hagut una crítica al model de participació ciutadana, a les conclusions del Pla Estratègic; a mi m'agradaria saber, ja que sé que els plens de l'estat de la ciutat, més aviat el que es fa és requerir en el govern que és el que ha fet, no? però, com què aquí no tots som, o tots som purs innocents o no! clar, també hi ha hagut responsabilitats de govern, i davant d'aquesta crítica. Jo també els hi pregunto obertament: quantes vegades es va reunir el Pla Estratègic mentre vostès hi eren els responsables? Diguem que podríem parlar d'això també, eh! si ho volen.

Jo crec que, avui, en aquests moments, és la nostra percepció, des del nostre convençiment: la ciutat, i això ho hem dit moltes vegades, per nosaltres són els ciutadans i les ciutadanes, els homes i les homes que hi viuen, més enllà dels carrers, les places, les obres que s'hi puguin fer. Avui, jo crec que... avui per avui un dels principals problemes, per sí... però no dir el més important és la crisi econòmica i les seves conseqüències, eh! i una de les seves conseqüències més cruels és l'atur. Ho deia l'alcalde, en la seva intervenció, quan ha explicat algunes magnituds econòmiques de la ciutat. També en l'agenda del govern municipal, aquesta és una preocupació i per això, conjuntament amb els agents econòmics i socials de Granollers, hem pactat, hem posat en marxa dins de les dinàmiques del Consell Econòmic i Social, cent trenta-cinc mesures per lluitar contra la crisi. Hi ha també un compromís d'estalvi pressupostari, s'ha explicat, per a destinar-lo a la lluita contra els efectes de la crisi.

Però, també s'han activat iniciatives que ajudin, justament a les empreses radicades a la ciutat per ser més atractives, per reforçar els seus factors de competitivitat. Per què no volem perdre l'estructura econòmica forta i ben posicionada de què disposem amb... s'ha fet una crítica en aquest sentit, de pèrdua de competitivitat de Granollers. Miri, Granollers és de les comarques, de la regió metropolitana de Barcelona, amb més llocs de treball per cada mil habitants, i fins i tot per damunt d'algunes ciutats amb nombre d'habitants més superior que Granollers. Perquè el teixit productiu de la nostra ciutat i de l'àrea de referència, encara és un teixit productiu d'abast industrial, més important que amb altres comarques metropolitanes. Nosaltres no volem perdre aquesta posició, i per això, la volem mantenir, i fer polítiques en aquest sentit, algunes que depenen de nosaltres, altres que no, des del punt de vista de la inversió, però impulsem la nostra actuació política per aquelles administracions que tenen responsabilitat de fer-ho accelerin els seus compromisos d'inversió. Perquè sabem una cosa, nosaltres sabem que per distribuir riquesa, primer hem de posar les condicions per crear-la i el que és més important, per mantenir-la, o sigui, que si volem mantenir aquest estat, aquesta qualitat de vida de la nostra ciutat, que els ciutadans perceben quan se'ls hi pregunta amb enquestes de qualitat ciutadana, doncs necessitem tenir una base econòmica important que ens ajudi a fer aquestes polítiques. Per cert, en les enquestes de... que tenen el valor que tenen... les enquestes; són radiografies del moment, per algunes intervencions que s'han fet, crec que no se les miren amb prou atenció, no? en el sentit que una de les qüestions més valorades pels ciutadans és, concretament alguna de les coses que vostès han criticat molt durament, és a dir, la percepció de neteja de la ciutat i de les polítiques en aquest sentit, no són les mateixes que manifesten alguns de vostès amb el que manifesten els ciutadans quan se'ls hi pregunta amb estudis demoscòpics.

Nosaltres, també pensem que la ciutat és l'espai físic, i si se'm permet l'espai intel·lectual on es resolen els diferents conflictes d'interessos que tenen les ciutadanes i els ciutadans. Nosaltres apostem per un espai de convivència, per la cohesió social des de les polítiques de la participació, des de les polítiques socials, des de les polítiques de les seguretats, que no és exclusivament de la seguretat ciutadana, que també. I sobretot, reforçant el paper i el compromís de la societat amb la seva ciutat. Nosaltres pensem que hem de convida i entendre'ns, que hem de treballar per una ciutat plena d'igualtat d'oportunitats per a tots i per a totes, aquests són els principis que han guiat la nostra actuació municipal, aquestes darrers tres anys, i també són els que ens guiaran en aquesta nova assignatura, que ja estem fent, fruit del nou context econòmic que ens porta, que ens ha portat ja, a ser més rigorosos, més eficients, més eficaços... encara, molt més dels recursos públics.

Amb la nostra actuació facilitarem que el potencial que té la nostra societat, estic parlant de la societat granollerina, es posi al servei de l'objectiu comú que és fer dia a dia un Granollers més creatiu, més competitiu, més social. Nosaltres pensem que això... aquestes són les qüestions que marquen la nostra acció de govern al llarg d'aquests tres anys que seguiran marcant l'acció de govern i dels nostres compromís en l'any que resta encara de mandat municipal. Un any, que jo crec que veurà com s'enderroca l'antic edifici de Policlínica, per cert, nosaltres preferim, senyor Pius Canal un nou Hospital lleuger gestionat per l'Hospital General de Granollers, certament una fundació privada, però amb voluntat, com s'ha demostrat abastament de gestió pública. Més enllà dels gestors que pugui tenir en aquests moments o que pugui tenir, d'aquí a tres anys, o d'aquí a quatre, o d'aquí a sis mesos. Prefereixo això, el que m'ha semblat intuir que vostè ens estava proposant, que és que la gestió fos una gestió privada, al cap i a la fi, després s'acaba nodrint dels recursos públics, i d'aquí va portar la criatura, en el passat perquè no es va saber gestionar correctament, aquesta és la nostra posició, jo puc entendre que la posició d'altres sigui una altra, però aquesta és la nostra posició. També m'ha semblat que es criticava l'ampliació del servei d'urgències de l'Hospital, és bo saber-ho, eh! que alguns hem defensat l'ampliació del servei d'urgències i que altres critiquen aquesta política. Bé, jo

també l'animo, en tot cas, li vull fer notar una certa contradicció en el seu discurs, no? una crítica a un cert... una pèrdua de pes de la ciutat de Granollers, quan feia referència a la creació del que serien els espais de govern de les polítiques de salut. Jo convido a què li expliqui en els seus companys del Baix Montseny de Sant Celoni, o de Mollet, eh! que vostè defensaria altres principis. O dic, perquè, nosaltres volem treballar des de la concertació, des de la col·laboració amb la resta de municipis del Vallès Oriental, però fent una cosa... o sigui, aquí el que estem discutint en aquests moments de problemes econòmics és com fem més eficient la gestió d'aquests recursos: com aproximem a l'usuari la gestió d'aquests recursos, per poder detectar amb més rapidesa als problemes.

Miri, jo crec que per Roca Umbert, també fa temps que no s'ho passeja, eh! perquè... o que no es llegeix les notícies. I miri, que en generem de notícies, eh! que també ens ho han criticat més d'una vegada. Clar, m'ha posat alguns exemples de coses que ja hi ha el finançament per tirar-les endavant, que s'ha concertat amb empreses, perquè puguin esponsoritzar algunes de les obres, que justament vostè ha posat o ha criticat, no? de què no es feien,estic parlant de La Tèrmica l'element emblemàtic de Roca Umbert, eh! o totes les qüestions que fan referència a inversions que ens han de portar a dinamitzar aquest espai de La Fàbrica de les Arts, que des d'un bon inici... ja entenc de què Convergència i Unió no hi estigués a favor, tenia un altre model, eh! vostès no volien Roca Umbert. A vegades li he sentit dir que vostès no portaven motxilla, i per tant, allò sembla que trencaven amb el passat o volien trencar amb el passat de Convergència i Unió a Granollers per a determinades polítiques, ara, aquesta, ja li dic jo que aquest tros de la motxilla és la mateixa de l'anterior equip seu en aquest hemicicle, que també s'oposaven a Roca Umbert, que volien enderrocar tots els edificis i fer-hi habitatge residencial i un gran pàrquing, eh! les actes estan aquí, les podem repassar.

També, entenc que no li acabi d'agradar la peatonalització de la carretera, vostè es va enfadar molt una vegada amb mi, quan jo els hi vaig dir... i va muntar una "escandalera" d'aquelles... a nivell polític, eh! d'aquelles històriques, memorables, perquè jo els hi vaig dir: em sembla que vostès no volen que es peatonalitzi la carretera. Miri, tinc amb les paraules que li he sentit avui a vostè, segueixo que aquella diagnosi que va fer el nostre grup municipal ara fa, no sé si dos anys.... justament a l'inici de la legislatura, és exactament aquesta, i no es preocupi pels bancs, no es preocupi pels bancs, perquè quan s'acabi l'obra, quan ja no hi hagi l'enrenou aquest de peces amunt, peces avall, i sap vostè que hem hagut d'actuar per fases, no es preocupi que els bancs, per la gent que passeja, per aquest espai recuperat de la ciutat... espai recuperat... per aquest nou espai de la ciutat que ara té una altra vocació, també volem espais de pacificació a la ciutat, hi hauran bancs, no es preocupi. Sí, alcalde, aniré acabant.

Hi ha moltes qüestions que s'han plantejat de crítica al govern, els hi asseguro que tots els portaveus, com tindran la rèplica d'aquest portaveu, no és que m'hagi esperat al segon torn, si no que... diguem-ne que he anat fent, no? amb els cinc minuts que em sembla que tenim en el segon torn. Puntualment i esquemàticament els aniré explicant algunes de les qüestions que nosaltres no coincidim amb vostès.

Alcalde president:

Bé, en tot cas, obrim el segon torn. Té la paraula el senyor Mur per Esquerra Republicana, endavant.

Sr. Mur:

Gràcies, alcalde. A veure, d'entrada diríem que en un Pla Estratègic cal diferenciar dues fases, no? la fase d'execució d'un Pla Estratègic que entenc que és la que vam, en tot cas, en la que vam enganxar nosaltres, la fase de definició d'un pla estratègic, que és evident que és on es fan les propostes de com ha de ser aquest Pla Estratègic. Però del Pla Estratègic, en parlarem la setmana que ve, nosaltres avui no volem dedicar massa temps.

En tot cas, li ha preocupat també en el senyor Terrades el tema de la salut democràtica, tot això, que no vol dir, en tot cas de què no considerem que l'equip de govern no sigui democràtic, simplement és que tot és millorable, i ja està! I li posaré algun exemple en aquest sentit de millora democràtica, no? ho lligaré també amb una frase que ha dit l'alcalde de: definir projectes des de la societat, que això està bé, això queda bé, però, miri li poso un exemple de projecte sortit de la societat, concretament des d'una entitat esportiva, com és el Club Natació Granollers, no? que ha plantejat un projecte molt interessant de renovació de tot el seu sistema de climatització, que és un sistema, diríem sostenible, que és inclús ecològic, que és... que s'aprofita i que inclús a nivell d'inversió gairebé, entenc que ens

hi hem de gastar pocs calés o que es retornen, i que tot i que ha sigut acceptat, finalment per l'equip de govern. Ha suat, en fi, llàgrimes per aconseguir aquest projecte s'entengués, es valorés i es tirés endavant. Això segurament, si un projecte és bo s'accepta d'entrada i s'ha acabat i no es triguen no sé quants mesos en donar-li el seu vist-i-plau.

Tinc, potser algun altre exemple de salut democràtica que ja el vam treure també un dia en un Ple, aquell dia l'alcalde va respondre, en tot cas, a la pregunta que fèiem des d'Esquerra sobre la negativa de què regidors de Convergència i Unió, i d'Esquerra haguessin pogut rebre als representants i als observadors internacionals, el dia de la consulta popular que vam fer a Granollers. L'alcalde va respondre que havia estat o que s'havia sentit ofès per alguna actuació, vaig entendre o vam entendre de Granollers Decideix, de la plataforma o de l'entitat de Granollers Decideix, i és clar, ho vam esbrinar perquè no ens quadrava, no? suposem, perquè després de buscar informació, entenem que hi ha haver una cosa que potser va ofendre a l'equip de govern, en concret al senyor alcalde, que eren uns cartells que van aparèixer, dient, en color vermell, dient que el socialisme també votava, i uns altres cartells que van aparèixer en color blau, i que deia que això era una consulta popular. De fet el socialisme, aquell dia votava, perquè suposo que va votar molta gent que eren socialistes, no? o que voten socialistes i aquell dia van anar a votar, per tant, també era cert això. Bé, això és el que ens hi sembla a nosaltres, eh! que potser es va ofendre per això. En tot cas, aquests cartells, mai en la vida van ser, diguem-ne promoguts per l'entitat Granollers Decideix, i això ho podem assegurar al cent per cent, per tant, si aquest era un dels motius, era un motiu no basat en cap acord, després ja ens ho explicarà doncs quin era exactament el motiu, si vol, és clar. Però en tot cas, ens va semblar que aquest aspecte o aquesta decisió, doncs en tot cas, era de dèficit democràtic, no diem que no sigui democràtic. Però aquí notem un cert dèficit democràtic.

També, s'ha parlat de participació, nosaltres entenem la participació diferent, això ho hem dit mil vegades; i ho continuarem dient mil vegades més fins que se'ns entengui una mica, no? en tot cas, participar no es informar, només. Participar és generar idees des de la base i conjuntament. Normalment, l'equip de govern el que permet és la participació dels ciutadans, òbviament, i de les entitats i dels grups municipals, però a partir d'un relat ja construït, on d'alguna manera s'hi poden fer algunes esmenes, s'hi poden fer algunes aportacions, que no sempre són recollides, però s'hi poden fer. Nosaltres entenem la participació d'una altra manera, per tant aquí no sé això ho hem de vincular també a un cert dèficit democràtic, però en tot cas, en una manera diferent d'entendre com funcionen les coses, nosaltres, la democràcia, la participació, és una de les seves bases, l'entendem des de zero.

Em sembla que ha mencionat algun tema de neteja a la ciutat, em sembla que l'enquesta que tenen, aquest és un dels elements que preocupen molt, sobretot als ciutadans per barris bàsicament, em sembla que és la primera preocupació a nivell de barris, i que a nivell general és la quarta preocupació de la ciutat, per tant, deu ser un tema que tampoc està absolutament ben assolit, eh! i el tema d'inversió pública: home! és clar que sí, s'han invertit molts diners en aquesta ciutat, ho hem vist. Però, siguem sincers, una mica ha sigut un regal del cel, no? perquè setze milions d'euros que et venen sense comptar-hi, doncs és un regal del cel, ben aprofitats, o no, no ho sabem; però en tot cas, en això tampoc ara hi entraré, perquè ja ho hem discutit quan tocava, però crec que no és un element que ens puguem fer nostre, que l'equip de govern es pugui fer seu. Han vingut, s'han utilitzat i ja està, però això no es cap èxit d'aquest equip de govern, això ha vingut donat i ja està, no?

Bé, un altre exemple de salut democràtica podria ser la forma en com nosaltres ens vam enterrar de què la Fundació Privada Vallès Oriental sortia del Montserrat Montero, no? sembla ser que va ser pels diaris, jo sí no ho tinc mal fixat. És clar, són diferents exemples que fan que veiem que... home! Que l'equip de govern no acaba d'explicar les coses tal i com són, i quan toca, no? ens anem enterrant per altres mitjans, bé, els mitjans també són democràtics i per tant, també podríem entendre que això, diguem-ne és un canal de comunicació, però com a regidors d'aquesta ciutat, encara que estiguem a l'oposició, també ens interessa o també valorem l'informar-nos o saber les coses directament per l'equip de govern. Bé, res més!

Alcalde president:

Moltes gràcies. La senyora Olano, pel Partit Popular. Endavant.

Sra. Olano:

Sí, gracias, señor alcalde. La verdad es que antes hemos hecho una visión de la ciudad en plan más

micro, más directa, más cercana. Pero yo estaba esperando, además de su intervención, la del portavoz del Grupo Socialista para ver la reflexión que hacía, no solamente del momento, sino también de la crisis, y naturalmente como no podía ser de otra manera, no se ha entonado en ningún momento el "mea culpa". Por ello, el Grupo Popular hará referencia al contexto, porque la crisis no es una cuestión mundial que ha bajado en paracaídas a las ciudades ni a las calles Granollers. Si no que es fruto también... ustedes, el equipo de gobierno no son un grupo independiente que se presenta por la ciudad de Granollers, ustedes son el PSC en Catalunya, ustedes son el PSOE en Madrid, y por tanto ustedes han votado los presupuestos de la Generalitat de Catalunya y han votado los presupuestos del Estado, y por lo tanto son cómplices de esas medidas económicas, que nosotros consideramos que no han sido las adecuadas, de esa manera de ocultar la crisis económica y ahora claro, nos hablan de sacrificios, de ajustes, y del esfuerzo de la inversión pública.

Desde el Partido Popular le venimos a decir que desde la ciudad de Granollers, los únicos que han hecho el esfuerzo son los ciudadanos, pagando los impuestos; que solamente pedimos que los servicios públicos tengan un equilibrio, con los impuestos que pagamos, y en cuanto a esto nosotros consideramos que la gestión no ha podido ser más nefasta. Se ha contribuido a que tengamos una falta de credibilidad, se han tenido que hacer recortes por parte del señor Zapatero que han sido injustos, ineficaces e improvisados; congelación de pensiones, fuera del pacto de Toledo, bajada de sueldos de los funcionarios, algunos de los cuales son mileuristas, recortes de la prestaciones de la ley de dependencia, estamos hablando, como ha dicho mi compañero Fermín de los más necesitados. Se va abordar una reforma laboral, cuando se estaba negando que hacía falta en este país abordarlo; porque les quiero recordar: en los presupuestos generales del Estado, ustedes aprobaron en diciembre un endeudamiento de más de setecientos millones de euros, por no hablar de los presupuestos de la Generalitat, en los que también incrementaron el techo de gasto y además hasta el mes de marzo, la Generalitat de Catalunya estaba subiendo sueldos.

Nosotros consideramos que esto, es, como mínimo imprevisible, por parte de ustedes, aunque había muchos que llegamos más de tres ejercicios diciendo que la crisis no era una cuestión de números, sino que era una realidad.

Ustedes saben, y nosotros le reconocemos, señor alcalde que el nivel en clave local, hay un esfuerzo para poner en común las políticas locales, con las cámaras de comercio, con las asociaciones empresariales, pero usted y yo sabemos que eso no tiene ningún tipo de eficacia si las políticas en Catalunya y si las políticas del estado, no son las adecuadas. Sabemos que hacen falta las medidas estructurales, que aborde la reforma financiera, reforma del crédito, para que ese crédito que en concreto nosotros votamos positivamente para que llegara a las empresas y a las familias, y esto no ha sido una realidad.

Es necesario apoyar la empresa, y usted ha hablado de la promoción industrial, pero nosotros decimos que se ha hecho en clave local, nosotros nada más percibimos que al comerciante, que al empresario, se le está subiendo los impuestos, se le está prácticamente poniendo contra las cuerdas, y a pesar de los gobiernos municipales autonómicos, y estatales. A pesar de todo esto, continúan creando puestos de trabajo. Nosotros consideramos que las subvenciones son necesarias para épocas duras, pero no es nuestro modelo. Nosotros pensamos que cada persona tiene derecho a poder desarrollar su proyecto vital, y para eso hace falta esos planes de internalización, esos planes de apoyo a nuestras empresas, pero precisamente esos no son ajenos de las políticas económicas que nosotros consideramos que no ha llevado ni la Generalitat de Catalunya, ni el Estado. Ustedes nos decían que estamos en la recta final i que hace falta hacer un balance, naturalmente, pero en ningún momento hemos oído una palabra de autocrítica, y claro nosotros queremos decirle, ustedes han votado esos presupuestos, pero también tenemos que decir cómo se han abordado los presupuestos en el ámbito local. Se elaboran unos presupuestos, pero luego ¿qué gestión del gasto se hace? Ya la conocemos, incremento de los puntos en el orden del día, en los cuales hay modificación de presupuestos, incremento de los órdenes del día, en los cuales hay modificaciones de crédito. El único compromiso que aportaba claridad y transparencia por parte de este equipo de gobierno, fue a propuesta del Partido Popular, fue las fichas programas, para poder hacer un control exhaustivo de cada una de las áreas con la gestión del gasto y su desarrollo, sí, nos dijeron que sí, pero es que llevamos toda la legislatura esperándola y lamentablemente tenemos que abordar este debate sin que sean una realidad.

Nosotros entendemos que la situación es difícil, pero si no reconocemos los errores, si no lo hacemos con, mayúsculas, sino nos ponemos realmente en la piel de los ciudadanos que lo están pasando mal,

no estaremos planteando un futuro que tenga algún tipo de credibilidad. Esta muy bien, los planes urbanísticos, los planes de futuro, pero nosotros le volvemos a decir, si ustedes hacen una política pensando en las empresas, si ustedes hacen una política pensando en los ciudadanos, tienen que hacer una contención del gasto público, y la verdad es que casi me emociono cuando he oído algunas palabras que nos decían que no será nada igual, el modelo de crecimiento, que hay que apostar por la austeridad, por los derechos sociales desde la reflexión. Bienvenidos, bienvenidos de verdad, austeridad, contención, derechos sociales, en eso realmente sí que vamos a coincidir, pero nuestra manera de ver los recortes sociales no es como una barrera... no es como una bandera de izquierdas o derecha, la mejor manera de no recortar los derechos sociales es no aprobándolos los recortes, como han hecho ustedes, por lo tanto, acaban de perder la barrera, o de sobrepasar la barrera de la credibilidad, con esa congelación de pensiones, con ese recorte a la gente funcionaria que no están cobrando cantidades sustanciales, si no que muchas de ellos son mileuristas, con esa negación de lo que ya la propia ley de dependencia que cuando se aprobó les dijimos que no tenía memoria económica.

Cuando una ley se lleva al Parlamento o al Congreso, o a este Ayuntamiento, un proyecto sin memoria económica, ustedes saben que esta ponderada a la nostalgia, como muchos de los proyectos que los que no se han hablado, si realmente quieren apoyar las industrias y las empresas de Granollers, porque no han aprobado el Cuarto Cinturón, porque, se están gastando dinero en proyectos y proyectos que nunca ven la luz, porque han incrementado la presión fiscal sobre cada una de las empresas, esa es la política directa, nosotros creemos que tenemos en Cataluña y en nuestra ciudad un cúmulo de grandes empresarios, de muchos comerciantes que gracias a ello, pues han defendido lo que ha sido el espíritu de nuestra capital, de nuestra ciudad y también de Cataluña que ha sido precisamente la del emprendedor, de la persona del sentido común, lo que ha definido hasta ahora siempre el catalán. Pero nos hemos endeudado, y también ha sido porque alguien ha lanzado el mensaje a la ciudadanía de que se podía endeudar, de que el dinero era fácil.

Ya acabo señor alcalde, pero precisamente ese mensaje no ha sido porque lo haya cultivado la oposición, ese mensaje se ha llevado desde el gobierno de Cataluña y de España. Les pedimos que se pongan en el lugar de los ciudadanos que han perdido su puesto de trabajo y que esperan que su ciudad, en su pequeña parcela, también contribuya a salir de esta crisis. Pero, desde el Grupo Popular, pensamos que todas estas cuestiones que antes hemos puesto de relieve, lamentablemente, después, cuando llegan las campañas electorales, esa aquella frase de: puedo prometer y prometo. Pues nosotros preferíamos que se abordaran con honestidad, diciendo a los ciudadanos que no tenemos ninguna barrita mágica, pero sí que nos vamos a comprometer en hacer una gestión adecuada de los recursos, de solamente de los que podemos... a los que nos podemos comprometer, y señor alcalde, yo sé que usted hace y toma la bandera de Granollers y en muchos foros ha sido importante su presencia, y también sabemos que el recorte mediante el decreto que publicó y se corrigió y se volvió a publicar, por el cual los ayuntamientos no nos podíamos endeudar, compartimos con usted que no es lo mismo el prisma de endeudamiento de una ciudad que todavía tenía margen, de la que sí que lo tenía, pero no le hemos oído manifestar mas allá de Cataluña, que esas medidas no son adecuadas para nuestra ciudad. Por lo tanto, lo emplazamos, usted sale en nombre de la ciudad a defender algunos proyectos, porque no ha dicho al gobierno del señor Zapatero, a su amigo señor Corbacho, que esas no eran las medidas adecuadas. Porque le recuerdo que hay un tema pendiente, y creo que usted y yo compartimos, que es la financiación de los servicios sociales, pero que decía su partido cuando se estaba prometiendo una nueva ley de financiación autonómica que no se podía cumplir, cuando vinculaban la cobertura de la vía del tren a una disposición adicional del Estatuto que comprometía e hipotecaba futuros presupuestos del Estado, todo eso sabíamos en el momento de aprobarlo que no iba a ser posible y tenía que hacerse abordado la financiación local y autonómica a la vez, y alguien no quiso o a alguien no le interesó.

En todo caso sepa que nosotros, desde la oposición hemos intentado aportar ese signo de austeridad y de equilibrio, y que esperamos que todos juntos en esos proyectos, pero teniendo muy claro que si el gobierno de la Generalitat y del Estado no se compromete a hacer unas modificaciones estructurales, todo lo que hagamos desde el ámbito local no tendrá ninguna efectividad. Es por ello, señor alcalde, que puede contar con nuestro grupo municipal, para hacer valer esas políticas adecuadas para todos y en nombre de todos. Gracias.

Alcalde president:

Moltes gràcies. Té la paraula el senyor Pius Canal. Endavant.

Sr. Canal:

Gràcies, senyor alcalde. Vostè sap senyor alcalde, que quan ha fet un discurs, que a mi m'ha agradat, que n'ha fet, li he vingut a dir personalment: coi, avui, noi, ho ha fet bé! En el d'avui, m'ha semblat que no es creia el que estava dient, ens estava explicant, però no s'acabava de creure. I no sé perquè, he fet una associació d'idees, amb la Fira de l'Ascensió, fa quatre anys, la Fira de l'Ascensió, l'estand municipal, parlava del cobriment de la via, aquest la Fira parlava de Granollers al 2025, i tinc la sensació que l'idea se l'hi va massa lluny davant de la situació que tenim.

Contestant al senyor Terrades, molt breument, perquè ha fet diverses al·lusions a mi, home!, és evident que no trepitjo gimnasos, pesaria menys quilos. Però, el que sembla és que vostè no deu de trepitjar els carrers, perquè la brutícia hi és, eh! s'ha de fixar més perquè la brutícia hi és.

Del tema de Policlínica, escolti! No som nosaltres els que suggerim que la Policlínica sigui portada endavant per altres maneres, per altres menes de direcció. És el propi Servei Català de la Salut, que no se'n fia de l'equip directiu de l'Hospital de Granollers, i quan parlàvem dels governs territorials de salut, que li repeteixo que al Vallès Oriental és la única comarca que té tres govern diferents quan el normal és un, el normal és un, malgrat en tinguin vint-i-cinc hospitals, jo entenc que és per la mateixa raó que li he citat prèviament.

Només una breu referència a la motxilla, jo crec recordar que li vaig dir: o que no tenien motxilla o que l'estrenaven aquell dia, era el dia de l'investidura de l'alcalde, en tot cas nosaltres en la motxilla no hi portem el projecte que teníem prèviament Convergència i Unió, si no que el que li estem dient és que Roca Umbert ens costa massa diners pel rendiment que n'està traient i pensem que es podria haver fet un projecte millor.

Molt ràpidament volia fer un segon recordatori, en el senyor alcalde. En la seva intervenció, en el Ple de l'estat de ciutat de l'any passat, vostè va expressar textualment el següent: ens cal més treball conjunt, ens cal articular més mecanismes de consens, el consens de la ciutat al voltant dels grans temes, capacitat de definir objectius compartits, capacitat de desplegar estratègies amb ampli suport, cal un pacte de ciutat per sortir de la crisi junts, per seguir transformant Granollers, per aconseguir les infraestructures i els equipaments que necessitem, aquest govern impulsarà aquest pacte, el buscarà, ens agradaria trobar en aquest camí a totes les forces polítiques de la ciutat. Bé, aquest pacte de ciutat, no ha existit, tot i la nostra predisposició a afegir-nos a aquesta manera de fer ciutat, tal i com ho varen manifestar en el propi Ple, per la seva part, paraules buides, que queda molt bé dir-les, però que no s'han fet realitat. Entre vostès i nosaltres, hi ha hagut tant sols una trobada informal, no pas sota la voluntat de pacte si no d'intercanvi d'opinions on els hi varen demanar l'esforç perquè en l'adjudicació de les obres del FEOLS del 2010, pel que fa a contractes menors i procediments negociats, es tinguessin especialment en compte les empreses vallesanes, amb les seves decisions ja ens varen respondre prou.

I per últim, si encara tinc temps, si no, em talla. Ja li hem expressat en altres ocasions i una miqueta referint-me al que deia en Pep Mur, no estem d'acord de la manera com estan dirigits els plens de la ciutat, entenem que la seva actitud de no permetre cap mena de diàleg durant el Ple, va en contra fins i tot del propi ROM de Granollers que en el seu article setze punt dos, diu que correspon al Ple les atribucions que determina l'article vint-i-dos punt dos de la llei, etcètera, que diu: es configura el Ple com a veritable òrgan de debat... de debat, de les grans polítiques locals que afecten al municipi i deducció de les decisions estratègiques, debat. Seguint amb el mateix tema: l'article, seixanta-un del ROM, diu: la presidència dirigirà els debats en criteris de flexibilitat tenint en compte els drets fonamentals de representació política i de lliure expressió, d'altra banda quan el ROM parla del prec, diu: l'article, cinquanta-dos punt E, els precis poden ser debatuts. Finalment amb les mocions, l'article cinquanta-dos C, diu moció és la proposta que sotmet directament al coneixement del Ple, subscripta per un grup municipal i per raons d'urgència, el portaveu del grup municipal justificarà d'urgència i el Ple votarà sobre la procedència del debat, si el resultat de la votació fos positiu es debatrà i votarà la moció. Debatre, segons el diccionari de la llengua catalana del Institut d'Estudis Catalans, edicions 2007, diu: discutir àmpliament, amb un o més interlocutors. Res més.

Alcalde president:

Senyor terrades, per cloure aquest torn de grups municipals.

Sr. Terrades:

Gràcies, alcalde. Escolti, nosaltres, senyor Mur, pensem en els governs, els ciutadans i les ciutadanes els elegeixen per adoptar decisions, eh! que és el que estem fent nosaltres. Encertadament o no, des del nostre punt de vista encertadament, la majoria de la ciutat jo crec que aquesta és la posició, l'oposició és evident que no pot compartir... o que no comparteix aquests criteris, però els ciutadans ens elegeixen cada quatre anys, quan van a dipositar la seva opció a les urnes, i treuen o posen majories, ens elegeixen per fer moltes coses, però bàsicament per a prendre decisions i per a governar, també en els àmbits municipals, encara que a vostè li sembli que no sigui així, però aquesta és la funció, també, de la democràcia, aquesta és la funció de la democràcia des del nostre punt de vista.

Setze milions d'euros que el govern d'Espanya, presidit per Rodríguez Zapatero a posat a disposició de l'Ajuntament de Granollers. Escolti, les inversions no estan en l'estratosfera, eh! les inversions estan a la ciutat, es poden veure, aquest govern ha decidit on es destinen, en moltes d'elles hi ha hagut una coincidència bastant gran, amb els seus posicionaments, amb altres segurament no, però, jo diria que pràcticament un vuitanta per cent, si no més de les inversions que vàrem decidir, d'aquests setze milions, vostès hi estaven d'acord. Ja li dic: les inversions no estan en l'estratosfera, eh! estan a la ciutat, les decisions les adopta el govern de la ciutat, i jo estic molt content de què el govern d'Espanya hagi decidit fer aquestes polítiques d'estímul fiscal en el seu moment.

Llei de la dependència, home! fins aquí hi podríem arribar! Aquesta és una llei que està en funcionament, que està aprovada fa tres o quatre anys, i vostè hi van votar en contra. Vostès hi van votar en contra, i vostès també! Miri, en aquests moments, més de cinc-centes mil persones de l'Estat Espanyol tenen reconegut el grau de dependència i estan cobrant subvencions, o els hi estan prestant serveis. A la nostra ciutat, a la nostra ciutat i no em digui que no, senyora Olano, a la nostra ciutat: mil cent quaranta-dos persones tenen reconegut el seu grau de dependència i nou-centes onze persones, eh! gaudeixen ja d'aquesta prestació, i vostès hi van votar en contra. I ara venen a criticar una cosa que fa quatre dies, allò... no, hi estàvem d'acord.

Escolti, nosaltres seguirem treballant, aquest govern per la cobertura de les vies del tren en el seu pas per la ciutat de Granollers, en el seu tram central, i perquè és canviï l'estació de mercaderies, saben que això no està a les nostres mans immediates, que hem de acordar-ho amb altres governs, que l'acord està assolit, eh! escolti, els hi reconec en aquests moments la decisió de sí entrarà en els pressupostos d'enguany està assolit o no. Ara, espero que la mateixa crítica frontal que han fet respecte a la posició del govern, si això s'assoleix en el Ple que toqui, espero que ens reconeixin la feina que el govern municipal, ha fet al voltant d'aquesta qüestió.

No dissoldrem Granollers Promocions, senyor Canal, sap perquè? Perquè, quan la promoció... les promotores privades que actuen en la nostra ciutat... escolti, jo no ho critico, eh! és evident que ho han de fer-ho, però no van saber resoldre un dels problemes que en aquells moments teníem, és acuciant, que era l'habitatge de protecció pública. El mercat s'ha retrigut, hi ha dificultats per accedir al crèdit, la iniciativa privada i també els promotors públic, eh! escolti, la nostra vocació és fer habitatge públic i pensem intermediar també en el mercat immobiliari, sobretot pel que fa referència a les polítiques d'ajuda social, per tant, aquesta és una de les raons per les quals, no dissoldrem Granollers Promocions, adequarem el seu ritme a les necessitats que té la ciutat i que ens planteja la ciutat, per tant, aquí tampoc ens llençarem a construir sense dèria habitatges que no es demanden, eh! però, en tot cas, sí que seguirem actuant.

Zones verdes, que aquesta és una de les qüestions que abans, m'he oblidat de contestar-li perquè no he tingut temps, eh! miri, l'any 1978, senyor Fermín, amic Fermín, a l'any 1978 en aquesta ciutat..., no, li dic perquè va ser el primer any de democràcia en aquest país. Un metre quadrat per habitant, un metre quadrat gaudíem els ciutadans de Granollers de zones verdes, eh! a l'any 2010, vostè ho ha dit, casi bé deu metres quadrats, eh! sí, sí, però s'ha descuidat, no ha llegit bé...

Alcalde president:

Encara que al senyor Canal no li agradi, no fem diàlegs.

Sr. Terrades:
No ha llegit bé...

Alcalde president:
No, no fem diàlegs...intervenció i tothom ha respectat el torn dels altres, sis plau.

Sr. Terrades:
No ha llegit bé la informació que li han passat. Perquè no és el mínim, no és el mínim! Llegeixi-s'ho bé, és l'òptim recomanat, eh! escolti'm, i quan aquest... quan a finals d'aquest any... per cert, la zona del Lledoner, no sé quin grup municipal ho va dir, no m'enrecordo, a finals del mes de juliol es farà la sessió en l'Ajuntament de les obres d'urbanització del Lledoner, excepte la zona verda, setanta mil metres quadrats de zona verda, que es farà a l'hivern, perquè les plantacions s'han de fer quan s'han de fer, perquè si ara planta vostè un arbre, quan faci una mica de calor quedarà socarrimat. Escolti'm, passarem aquest òptim, que vostè estava dient.

Alcalde, has pujat de categoria, sí! Perquè ara hem descobert per boca de la portaveu del Partit Popular, que la crisi econòmica es va generar o l'ha generada el govern de Catalunya, el president Montilla, el govern d'Espanya, el president Zapatero, i l'alcalde de Granollers, eh! per les seves polítiques. Escolti, jo crec que tots els economistes i tots els experts d'aquest món reconeixen que la crisi sorgeix d'una crisi del sistema financer. Acabo, alcalde...

Senyora Olano, vostè i el seu partit, en el que fa referència a les qüestions econòmiques, moltes paraules, però seguim sense conèixer com contindrien el dèficit, quina seria la seva reforma laboral, perquè avui s'han abtingut en el Congrés dels Diputats, Convergència i Unió també, eh! i quines serien les seves reformes estructurals. Molta crítica a les polítiques econòmiques, però poca proposta, eh! poca proposta. Escolti, també més en els governs de signe conversador de la resta d'Europa, per cert, avui el govern d'Anglaterra, i ja acabo, ha anunciat que l'IVA el pujaria al vint per cent, bastant més car que a Espanya.

Alcalde president:
Molt bé. En tot cas, si em permeten per cloure aquest debat intentaré també contestar algunes... la majoria de qüestions que han sortit, no pot ser d'una altra manera, si m'ho permeten. En tot cas, començaré com a fil conductor, perquè em sembla que és útil amb la intervenció del portaveu de Convergència i Unió. Ell ha fet un repàs del nostre Programa d'Actuació, cosa que li agraeixo, i cosa que en tot cas, també ens permet entrar a fil per randa a discutir alguna de les qüestions i seguint una mica el seu ordre.

Urbanisme, res que no hagi dit jo en la meva intervenció, és evident que la situació econòmica és la que és, i que la majoria d'actuacions urbanístiques que estaven en el Programa, que preteníem impulsar, sempre d'acord amb els sectors privats, no han, simplement possibles. No han estat possibles, i tal i com està el mercat, probablement tampoc haurien sigut convenients, per tant, ho he dit en la meva intervenció, vindran temps millors. Hem avançat o hem aprofitat aquest mandat per aprovar alguns planejaments que ens permetran anar més de pressa quan la cosa es reactivi. I en tot cas, hem hagut de centrar la nostra actuació en habitatge públic en aquells espais on disposàvem ja de terrenys, i els terrenys no estaven condicionats per actuacions urbanístiques que havien de desenvolupar altres titulars, altres propietaris: administracions o persones físiques o jurídiques; per tant, efectivament no hem desplegat el pla d'habitatge, hem fet exclusivament aquest pla d'habitatge que podia desenvolupar-se a partir del sòl, dels quals l'Ajuntament de Granollers i a llavors Granollers Promocions en tenien la titularitat. Per tant, des d'aquest punt de vista hem executat el cent per cent del que podíem executar, el cent per cent del que podíem executar des de Granollers Promocions, que no només fa habitatge, jo els hi recordaré que una mica en la línia del que jo estic defensant, de la corresponsabilitat, aquest Ajuntament va signar fa pocs mesos un acord amb el Departament de Medi Ambient i Habitatge de la Generalitat per tal de gestionar el Parc Públic d'Habitatge de la Generalitat des de Granollers Promocions, a banda de què Granollers Promocions és l'oficina d'habitatge que assessora, que ajuda, que genera també actuacions vinculades al lloguer, i que va d'intermediari en el mercat de lloguer i que ho fa bé. I que és capaç d'obrir perspectives noves, diferents, especialment amb aquest aspecte que acabo de comentar, de la capacitat d'obtenir la confiança del departament de Medi Ambient de la Generalitat de Catalunya per tal de gestionar un parc que òbviament es gestiona

des de la proximitat, tindrà molta més factibilitat, s'anirà molt més de pressa a poder fer les adjudicacions d'habitatge, per tant, Granollers Promocions, com deia molt bé, el president del seu consell d'administració, no és dissoldrà.

Cobertura del ferrocarril, bé, en tot cas, jo aquí voldria enllaçar amb alguna idea que ha comentat la portaveu d'Esquerra Republicana. Cobertura del ferrocarril, edifici judicial, projectes que executen altres administracions, però ens hi sentim menys responsables. Malgrat el que ha dit el senyor Canal, l'edifici judicial ha estat possible perquè aquest Ajuntament va impulsar la cessió de terrenys a la Generalitat, va fer l'operació urbanística per a fer-ho possible, i va incidir en els departaments corresponents perquè tiressin endavant aquesta proposta. Va acabar també, tenint un pes específic, decisiu sobre la tipologia de l'edifici, sobre la seva forma, i sobre el seu encaix en la trama urbana, per tant, ens hi sentim responsables, encara que no ho executem nosaltres. De l'edifici judicial ens hi sentim responsables d'aquelles actuacions que van altres administracions, quan les consensem ens hi sentim perfectament corresponsables, i la cobertura del ferrocarril, que no executarem nosaltres, com deia la senyora Alcalde, si que neix de l'impuls d'aquesta casa, neix de la vocació i de la voluntat d'un equip de govern, en el qual hi estàvem, Esquerra, Convergència i PSC, fa uns anys, de trobar alternatives per a cobrir la via del ferrocarril, no ha vingut del Ministeri de Foment. La iniciativa, l'impuls ve d'aquesta sala, el conveni que desencalla aquesta actuació, l'aprova per unanimitat aquesta taula, per tant és un projecte de ciutat, ens el sentim molt nostre. No hagués vingut mai a través del Ministeri, busquem, ja en època del conseller Felip Puig, i a llavors en època del conseller Joaquim Nadal, les formules urbanístiques per fer possible la seva financiació, i busquem també els interlocutors precisos en el govern central, els trobem en el senyor Victor Morlans, i en concret en la Magdalena Álvarez, els trobem i tanquem un acord, per tant ens ho sentim responsables, perquè hem iniciat aquest procés.

Quin és el moment actual, els hi explicat a vostès en privat i ho he fet en públic. El moment actual és que el dia, igual m'equivocaré de data, però crec recordar el deu de maig vam tenir una reunió: Generalitat de Catalunya, Ajuntament de Granollers, ADIF i Ministeri de Foment a la seu de la Direcció General de Ferrocarrils, en els quals, vam acordar conjuntament que els catorze milions d'escreix de cost que té aquesta operació provocat pel fet de què la Generalitat ha volgut, crec que amb bon criteri, mantenir tres vies o espai per a tres vies en el soterrament, ha provocat un increment de costos. Increment de costos que anaven més enllà de l'equilibri previst en l'operació urbanística que li donava suport, per tant, la Generalitat que ha provocat aquest increment de cost, proposa, va proposar en la mateixa sessió que neix de la disposició addicional tercera de l'Estatut. Ahir estava a la llista, demà no ho sé, evidentment com em demanava la senyora Olano, diré en veu alta: nosaltres no tenim barretes màgiques, l'única barreta que tenim és el treball, la insistència, la persistència perquè si la memòria no em falla, el dia deu de maig, quan l'alcalde de Parets estava oferint terrenys, que deu tenir, a Madrid, amb seixanta altres alcaldes, jo estava en el Ministeri de Foment defensant aquest tema tan important per a la nostra ciutat, senyor Canal. Estava a Madrid en el Ministeri de Foment defensant aquest tema tan important per a la nostra ciutat, és bo que ho sàpiga, i a més sap, que li vaig explicar, fil per randa la conversa. Estava allà, defensant un element que segur és estratègic i estructurant per la nostra ciutat i òbviament no vaig anar a la reunió amb empresaris de Madrid, entre altres coses perquè no tinc terrenys industrials per oferir. Hauria de conèixer una mica millor la capacitat de la nostra ciutat, d'oferir terrenys industrials, anar a vendre una cosa que un no té és un mal negoci. Vaig preferir anar al Ministeri de Foment a defensar la cobertura, sap! En tot cas, tots els alcaldes estan en la llibertat de fer el que vulguin.

ARE, Àrea Residencials estratègiques, només li recordo que no hi ha cap del Vallès Oriental aprovada. Aquest és un paquet que s'abordarà i espero que s'abordi aviat. Quan s'abordi ja parlarem, però només li recordo que no hi ha cap Àrea Residencial Estratègica al Vallès Oriental aprovada, per tota una sèrie de motius, molt llarg d'explicar i molt llarg d'analitzar, però no hi ha cap. No l'ha de Granollers, cap! I per tant, quan s'escaigui, quan arribi el moment si li sembla en tornarem a parlar.

Barris, diu: s'ha fet el Pla de Barris finançat per la Generalitat, no... vaja, ignorància o mala fe, o ni una cosa ni l'altra, paraules. El Pla de Barris està cofinançat: Generalitat i Ajuntament, cofinançat. No és cap regal. S'obté a través d'una lluita bastant intensa amb molts d'altres ajuntaments que ho desitgen, set milions d'euros, tres i mig i tres i mig, és bo que ho sàpiga, és bo que diguem les coses tal i com són. No és un obsequi de la Generalitat, és una feina travada, treballada, buscada i cofinançada, per això no ens agrada la proposta que ha fet el president del govern de l'Estat de no deixar fer crèdits al 2011, perquè ens impedeix els cofinançaments, i aquí tenim un camp per córrer i el volem córrer. Barris..., algunes voreres, algunes... escolti, fem una repassada, passegem per Granollers un

moment: Can Mònic, nou aparcament, Ronda Nord soterrada. Lledoner, sector pla parcial de Lledoner, pràcticament acabat, ho deia el regidor i amb la zona verda, amb els moviments de terra fets, falten les plantacions, val! Escola bressol nova. L'Hostal, CEIP Lledoner, Centre Cívic. Joan Prim Centre: carrer Minetes amb voreres ampliades, carrer valència, plaça de Jacint Verdaguer. Ponent: entorn de la fàbrica de Can Comes a Ramon Llull, perdó, Fàbrica Casanovas a Ramon Llull, perdoneu! Passeig i reformes del parc de Ponent, unes quantes, camp de futbol de gespa artificial de Ponent, i ben aviat licitació de l'Escola Bressol de Ponent. Granollers Nord: promoció de voreres i enllumenat en molts carrers de la zona, nou pont del carrer Hospital, recordeu-m'ho! Font Verda: estem refent el passeig de la Muntanya, hem refet el clavegueram, s'ha fet l'edifici judicial. Tres Torres: s'ha refet la plaça de Can Cors, s'ha tirat endavant el sector Pla de Baix. És que hauríem de recordar que allà on hem fet habitatge a Pla de Baix entre Tres Torres i Can Bassa no hi havia ni carrers, ni habitatges, ho haurien de recordar. Això era a principi de mandat. Renovació de la teulada del Palau d'Esport. Palou: camí Ral, arranjat, nou pont del camí de Can Bassa, que uneix la zona industrial del carrer de l'avinguda Sant Julià, passeig fluvial pavimentat, i Casal del Mestre. Can Bassa: nou pavelló poliesportiu i la rotonda a l'entrada de Can Bassa. Congost: nou pavelló, escola bressol, pla de barris, molts carrers arranjats. Can Gili: nou camp de futbol de gespa artificial de Can Gili, nova passera per a vianants entre Can Gili i Terra Alta, nou aparcament. Terra Alta: clavegueram del carrer Emili Huguet de Villar, millora de l'accés a Terra Alta, pel pont de la carretera de Lliçà. Centre: el Gra, Anselm Clavé, plaça de la Corona, tot l'entorn peatonalitzat, carrer Agustí Vinyamata i Josep Umbert també, i d'altres. Sota Camí Ral: vorera de Roger de Flor en diversos trams, renovada, pavelló d'esports renovat, ascensors a diversos llocs de Primer de Maig, local de l'associació de veïns renovat, Centre de Normalització Lingüística renovat, refet pràcticament. Instituts: carrer de la Mare de Déu de Núria, carrer Pompeu Fabra. Sant Miquel: espai de Roca Umbert, la renovació del Tub i de les pistes d'atletisme, les voreres de l'avinguda de Sant Esteve, les obres de La Tela, la plaça Sant Miquel. Bon passeig... bon passeig, i em dec descuidar coses.

Perquè tingui una mica de idea del que implica la renovació de clavegueram, enllumenat públic, voreres i supressió de barreres arquitectòniques, la inversió global en aquests tres darrers anys de quatre coma dos milions d'euros, renovació de voreres, renovació de clavegueram, renovació d'enllumenat públic. Centre: jo ara no entraré a debatre les obres de la carretera, només passeig qualsevol dia i veurem la potència d'aquest espai. És un espai que molta gent admira, en tot cas, si a vostè no li agrada prou, doncs escolti, és una opinió que respectem però que en tot cas és un espai que li asseguro que molta gent admira i que vull com una gran transformació de la ciutat.

Medi Ambient: si hi ha algun departament d'aquest Ajuntament que hagi obtingut premis nacionals i algun internacional, es diu departament de Medi Ambient, fa un moment em passava, un alcalde amic, un resum d'una conferència que acaba de fer en una reunió en la Fundació Biodiversitat 2010, la seva presidenta, m'ha posat tres exemples de transformacions de rius, de tota Espanya, tres. Sabeu quin és un? El riu Congost a Granollers. Tot això fa, i no li he dit al regidor, això fa escassament unes hores.

Mobilitat: escolti, tenim un Pla de Mobilitat, consensuat, amb molta gent, amb participació de molta gent, des de l'origen, des de l'origen senyor Mur, des de l'origen, des de la primera línia. Tenim un Pla de Mobilitat que marca una tendència que òbviament, com totes les coses té les seves virtuts i els seus defectes, amb el tema de bicicletes no hem estat afortunats, és evident, però haurien de saber per exemple que hem arribat a un coma tres milions i mig en l'autobús. Estaria bé que ho sabessin! Estaria bé que sabessin que hem anat desplegant tots els aparcaments que ens havíem proposat, excepte dos, per qüestions obvies: el del carrer Joan Enric Donant perquè va aparellat a la cobertura del ferrocarril, i el de Roca Umbert perquè els ritmes de les obres han volgut que ens concentréssim en el que estem ara, que és la reforma de les naus.

Contenidors soterrats: discutim aquest model, discutim! Creiem que té alguna deficiència, que la relació cost i servei no és ha vegades prou eficient,. I en tot cas, dir que evidentment hem establert nous mecanismes, noves estratègies de recollida, per exemple, recollida de cartrons domiciliaris en el conjunt de la ciutat.

Gent gran: Can Bassa, Terra Alta; els ritmes d'avançar en les qüestions més estratègiques són les que són, els seixanta-sis pisos assistits de Can Bassa aniran avançant en el proper Ple en tornarem a parlar, aquesta és una realitat que tindrem d'aquí a poc temps. Terra Alta, teníem la proposta i el projecte de fer una residència d'avis, ja la farem! En tot cas, hem iniciat el procés, hem aconseguit el suport del departament presidit per la senyora Capdevila.

Temes escolars: home! Déu n'hi do, les inversions que hem arrancat, ens hagués agradat que l'ampliació del col·legi Vallbona, i el Celestí Bellera s'hagués fet, aquesta sí que no està en les mans, especialment les de secundària, en tot cas estem, insistim perquè puguin ser una realitat. En tot cas, sí que hem de dir amb contundència, que l'escola oficial d'idiomes ha incrementat, i molt la seva presència, i que l'escola d'adults dirigida fantàsticament per la senyora Carme Esplugues és un exemple de com creix i es consolida una escola adults en un espai pensat per la formació de la gent gran.

En matèria cultural, simplement, s'ha fet una desqualificació global, per tant, és molt difícil replicar les desqualificacions globals, també li recomano i li aconsello que llegeixi els indicadors que són públics per altra banda, sobre els usos culturals que hi ha a la ciutat.

Museu, un canvi de ritme evident, hem obert una nova etapa, i vinculat al patrimoni històric i al Museu, només li recordaré que hem obert, vam obrir el disset de desembre de l'any passat, un equipament fantàstic que és diu Adoberia, i que és exactament el fil conductor per interpretar, analitzar i estudiar el patrimoni de la ciutat, un equipament molt ben rebut per la gent que és un punt d'inflexió també amb la política de difusió del patrimoni històric del Museu de la nostra ciutat, com ho és també la Torre Rodona que hem integrat en l'organització de la plaça Maluquer i Salvador.

Roca Umbert: Estem absolutament lluny del que vostès diuen. Roca Umbert és un motor de canvi, i un motor cultural de primer ordre, no m'estendré, però podríem repassar activitat per activitat, peça per peça, i podríem analitzar també la rendibilitat, el cost, les aportacions aconseguides per afrontar aquestes inversions i el rendiment que estan donant a la gent de la ciutat.

Obres pendents d'esports: doncs de les que m'ha dit li accepto el camp de futbol del carrer Girona, però que va vinculat també a tot el tema de la cobertura del ferrocarril, les altres no li accepto, s'han fet pràcticament totes, i en tot cas, precisament, el tema que apuntava com a dèficit democràtic, el senyor Mur, un tema que és fruit d'un treball permanent, diàleg tècnic més que polític amb el Club Natació Granollers, aquest aspecte de buscar elements que permetin millorar l'eficiència energètica de la piscina municipal, també va en el sentit de fer una manta tèrmica per a poder resoldre el problema que assenyalava el senyor Canal com no fet, aquest també el veurem, i el veurem d'aquí poques dates.

Diu, senyor Canal: dinamitzar la relació amb les entitats esportives, diuen... preguntant a les entitats esportives. Ho pregunto cada dos per tres, cada dos per tres, em reuneixo cada dos per tres amb moltes entitats esportives. Puc parlar-ne del que pensen les entitats esportives de la ciutat, dels equipaments de la ciutat i de la relació amb el servei d'esports de la ciutat. Li puc parlar, li puc parlar bé.

Coses que ha dit com no fetes: hospital de dia infanto-juvenil, home! si hagués sentit la meua intervenció, hagués pogut sentit que he dit que està a Can Mònic, si vol li acompanyaré. Increment de places al Centre de Dia de Salut Mental, i tant que s'ha fet, també si vol ho revisem. Urgències, home! jo defenso òbviament l'ampliació d'urgències, és una bona ampliació i ajuda a solucionar problemes. Policlínica, home! ens hagués agradat que la consellera hagués sigut més ràpida, ho hem dit en veu alta, ho tornem a dir en veu alta, i esperem que compleixi el que ha manifestat als mitjans de comunicació d'enderrocar durant aquesta tardor l'edifici, i el que és més, esperem que torni el finançament per tal d'iniciar les obres. Centre hospitalari de Malalts Mentals, hi ha els terrenys cedits a Benito Menni i té el concurs convocat per a fer el projecte, i hi ha quatre finalistes, quatre equips d'arquitectes i un és de Granollers. Alguna cosa deu estar passant, no fa masses dies, els serveis d'urbanisme es van reunir amb Benito Menni per tal d'acotar les característiques d'aquest edifici.

Grup estable de Policia Local: existeix, funciona... Increment del número de Policia Local fins a les, dèiem, noranta-cinc, cent; estem a noranta-cinc si no recordo malament, noranta-tres, perdó. Estem a noranta-tres. No recordo que deia el programa exactament, si deia noranta-tres... noranta-cinc... doncs arribarem als noranta-cinc, que és el que està pressupostat.

Apropament de l'administració als ciutadans: faci el repàs de quants ajuntaments han avançat d'una manera tant decidida pel que fa referència a l'administració electrònica, aquest és un Ajuntament que posa les noves tecnologies al servei de la proximitat dels ciutadans. Estem al capdavant en aquest tema, estem al capdavant! Diàleg amb els ciutadans i participació, probablement tenim models diferents, però a mi m'agrada sentir per exemple a la gent de Palou que han pogut fer, o que van poder

fer les obres a Palou d'una manera eficient perquè va haver-hi un regidor que permanentment va estar dialogant amb ells. Ens agrada la participació directe, ens agrada molt. Ens agrada molt el diàleg permanent i directe amb els ciutadans i les ciutadanes i ho fem, i ho fem sovint. Ho fem des de les regidories: el regidor de cultura, el regidor d'esports, el regidor d'educació, ho fem! Aquest és un Ajuntament que parla amb la gent, molt! Que escolta molt a la gent i el que escolta intenta introduir-ho en el seu programa d'acció. Perquè en definitiva la millor manera d'avançar és la proximitat i la millor manera d'entendre és escoltar.

Plans d'ocupació: convido a què vagin a les reunions de Granollers Promocions, que em sembla que fa bastant temps que el seu representant no hi va, crec! Perdó... perdoneu... perdona, Granollers Mercat, m'he equivocat, Albert! perdona. No, simplement, estaria bé que per forjar aquests consensos estaria bé que les seues representants anessin a les reunions que se'ls conviden. Granollers Mercat es reuneix i no té l'honor, en les darreres sessions, podríem veure quan temps fa de veure el seu representant, ens agradaria que vingues, perquè potser a llavors no ens hauríem de fer aquestes preguntes i entendrien quina és l'acció al voltant dels plans d'ocupació.

Soterrament de la Ronda Nord: efectivament, vam aconseguir el soterrament de la Ronda Nord, amb el conseller Nadal, que ens va negar permanentment el conseller Felip Puig, permanentment! Hi ha uns quants testimonis aquí, per tant, efectivament vam aconseguir-ho, ens va costar, perquè a vegades també costa convèncer als teus, però ho vàrem aconseguir. Felip Puig ens ho va negar sistemàticament, fins i tot, recordeu, es va obrir un procés judicial per tal de resoldre aquest tema que a llavors vàrem desestimar, però en tot cas es va obrir. El senyor Felip Puig ens l'havia negat sempre.

Capitalitat: s'ha preguntat mai quanta gent del conjunt de la comarca està federat en clubs esportius de Granollers, cinquanta per cent de nois i noies que fan esport federat a Granollers, en clubs de Granollers són d'altres indrets, perquè la densitat d'equipaments que tenim nosaltres és la densitat més important que hi ha, no només a la comarca, sinó en un radi molt important. Passegin, vegin, comparin amb d'altres municipis de dimensions molt més elevades que les nostres. I aquest repàs que els hi vaig els hi puc fer en matèria de cultura, els hi puc fer en matèria de comerç, els hi puc fer en matèria de promoció econòmica, aquest és una ciutat amb iniciativa. Repeteixo, és una ciutat, no dic un Ajuntament, una ciutat amb iniciativa, capaç de generar estratègies que enganxen a molta gent, d'estratègies de capitalitat, amb el conjunt de matèries, i en tot cas, estem aquí per defensar aquest model i per acompanyar a la gent de la ciutat que és capaç de generar aquestes estratègies.

En tot cas, ha parlat també de ferrocarril, aquí sí que sí m'hi poso podria fer una conferència i no es tracta d'això. No hem de confondre les estratègies o les accions estratègiques, aquella traça que fem cap al futur, amb les accions del mandat, que no són tant ingenu com per pensar que la línia orbital ferroviària la fariem en aquest mandat. Això no ho trobarà escrit així, no ho trobarà escrit així! Línia orbital ferroviària, hem reivindicat una línia ferroviària que trenqui amb la radialitat, que aposti per la transversalitat, i hem aconseguit una sèrie de ciutats treballant en xarxa, que un projecte que no estava en el cor del govern de la Generalitat, estigui... i de l'Estat; estigui inclòs avui en la seva estratègia de futur, hem aconseguit fer un Pla Director Urbanístic, que és el que es pot fer en aquest període temps, i l'Estat ha començat a fer l'estudi de viabilitat, que és el que es pot aconseguir en aquest període, estem satisfets del que hem avançat. Hem passat de zero a un camí iniciat, tenim una reserva de sòl, alguna cosa és, costa molt d'aconseguir això.

Desdoblament del ferrocarril de la línia del nord: home! en aquests moments s'està pendent de resoldre al·legacions el govern de l'Estat, però també és un tema que ha avançat en aquest mandat, tampoc érem tan ingenus com per pensar que l'inaugurariem abans del 2011, el tema ferroviari és un tema de llarg recorregut, però és un tema que forma part del dibuix essencial de la ciutat i que el tenim en el nostre cap i el tenim en la nostra estratègia de capitalitat, d'accessibilitat i de relació amb el territori, no confonguem les propostes a llarg termini amb els plans d'actuació. Miri, el Pla d'Actuació anual el té aquí, això són les concrecions, del Pla d'Actuació del 2009, de les cent actuacions, seixanta-set tancades, vint-i-vuit a punt de tancar-se i només cinc no començades. Del 2010-2011, perquè, diguéssim que aniria fins al final de mandat, a aquestes alçades de l'any portem fetes ja el vint-i-sis per cent, és a dir, portem fetes la quadrat part, acabades, aquestes accions, estem en un període d'execució molt avançat, el seixanta-un per cent, i queda només pendents el tretze per cent, i ens queda un any. Per tant, amb els temes que nosaltres vinculem a curt termini, estem complint d'una manera fefaent.

I deixi'm fer referències a altres intervinents, no tenim cap problema de salut democràtica, potser

d'altre mena de salut, sí democràtica li asseguro que no, eh! cap mena de problema. Els exemples que han posat han sigut una mica febles i escolti jo no m'enfado perquè posin un cartell. Nosaltres l'únic que vam demanar a Granollers Decideix és que tingués, diguéssim, la sensatesa de no dir-nos amb una diferència de set hores, o deu hores, una cita com la que ens proposaven. I és així de senzill, perquè nosaltres vàrem actuar amb absoluta delicadesa i amb un fair-play absolut, ens va semblar que no era de rebut, el fet d'improvisar una visita en un temps tant escàs, nosaltres rebem a tots els alcaldes que venen, vinguin d'on vinguin, faltaria més, eh! en tot cas, també ens agrada que ens ho diguin amb una mica de temps perquè puguem condicionar les nostres agendes, i no es tracta de què algú ens prepari sorpreses de un dia per l'altre.

El senyor Gutiérrez em deia: en els pressupostos, vostès no han tingut en compte els ingressos, si no arribem ja ens hi trobarem, perdoni... no és el nostre estil. En la meva intervenció, acabo de dir el contrari, i m'hagués agradat que m'hagués escoltat, ha vegades un té la impressió que no se'l escolten quan parla. He dit: intentarem, donant per suposat que complirem els ingressos, en aquest moment de l'any penso que els podem complir i intentarem estalviar de la despesa corrent mig milió més per a poder fer un paquet d'un milió d'euros, per destinar-ho a contingències socials, ho he dit, eh! per tant, vull dir que compto a fer els ingressos, compto fer els ingressos, ens podem equivocar.

Diu: han arreglat els carrers pensant en el Ple de l'estat de la ciutat, hi hauria d'haver-ne més sovint; clar, resulta que hem destinat en els últims tres anys quatre coma dos milions d'euros a fer clavegueram, enllumenat públic, voreres i supressió de barreres arquitectòniques, bé, quatre coma dos milions d'euros no s'improvisen. Li asseguro!

Semàfors sonors, hem fet algun exercici interessant amb l'ONCE, a Verge... i tant! Sí... li convido anar al carrer Verge de Núria, hi ha un exercici fet amb l'ONCE, específic, eh! que és la via per a trobar solucions als problemes que s'han plantejat a vegades per manca, també de disposició de la pròpia ONCE de donar solucions, de posar-nos d'acord amb solucions.

Bé, a la senyora Olano dir-li que jo he intentat fer una intervenció pensant en el futur, fent autocrítica, eh! en la meva intervenció hi havia bastant autocrítica. Potser no he sabut transmetre-la suficientment, però hi havia el valor d'intentar mirar des de l'anàlisi específic de la situació actual cap al futur, hi havia una vocació i una visió d'autocrítica. I en aquest visió d'autocrítica hi havia l'evidència que des del 2008 hi ha una contenció de la despesa pública en aquest Ajuntament, i si em permeten, també els hi diré que els amics d'Esquerra Republicana que efectivament han vingut setze milions d'euros del Banc Central, però de setze a setanta hi va un munt, eh! sap el que és aconseguir setanta milions d'euros, bé li trec setze que hi venen regalats, com diu vostè, cinquanta-quatre. Cinquanta-quatre milions d'euros, rascats, taula a taula d'administracions, eh! Buscant també la solidaritat de molts empresaris per exemple, en el Congost, buscant el partenariat, mirant de fer una gestió eficient dels recursos públic, és clar, vostè diu, setze milions que els hi ha vingut del cel, fins a setanta hi ha uns quants, eh! Alguna gestió deu haver fet aquest Ajuntament.

El senyor Canal em deia, vostè no s'acaba de creure el que està dient, escolti, potser no ens coneixem prou bé però li asseguro que sempre dic el que penso. Per tant, aquí hi ha un pla de treball clar, amb una vocació de lideratge a la ciutat i una mà estesa a tothom qui vulgui estendre-la, i a tothom qui vulgui rebre-la, perquè s'entenguin, els dos ho han de desitjar i jo no he tingut tampoc la percepció de què vostè tinguin masses ganes d'avançar en aquesta línia. Sí, que estic profundament satisfet d'aquesta política de mà oberta que ens ha portat que el Consell Econòmic i Social aprovi amb l'aportació de molta gent que està aquí, eh! aprovi mesures importants per a la gent que s'ho està passant malament, molta gent han fet aportacions. I aquest és l'exemple més clar, de com avançar en polítiques de mà oberta, posant a disposició de la gent aquests mecanismes per a prendre decisions. Cent trenta-cinc mesures, que obren una perspectiva de futur en la nostra ciutat.

Deixi'm acabar amb una reflexió final: jo no tinc cap dubte de què estem en condicions d'avançar, no en tinc cap dubte, avançar i d'avançar molt. Granollers és una ciutat emergent i ho és perquè coneix bé la seva fortalesa, perquè confia en la seves estratègies, perquè demostra sempre que sap sumar, perquè viu intensament i positivament les seves transformacions, és una ciutat que viu el seu salt endavant, el viu! Perquè malgrat tot, aquesta és una ciutat que conserva l'optimisme. Cal seguir el procés de transformació física de la ciutat, cal buscar la sortida de la crisi, reforçant els mecanismes de benestar i de protecció social, acompanyant els més febles, reforçant els factors de competitivitat a la ciutat. Aquesta és l'hora del món local. És l'hora de la creativitat, és l'hora de les noves propostes, és l'hora de la innovació, és l'hora de ser valents, és l'hora de desplegar aquesta creativitat construïda,

com he dit en el meu discurs inicial des de la identitat, en l'àmbit econòmic, però també en l'àmbit social i el cultural. És el moment de reforçar el lideratge de Granollers en el territori, tenim aquest lideratge, som la porta nord de la regió metropolitana, ho som! I capitalitzem les estratègies de la porta nord de la regió metropolitana. Articulem la comarca, articulem més enllà de la comarca, busquem aliances a llevant, a ponent, a nord i a sud; i apostem pel treball conjunt, buscant el consens de la ciutat al voltant dels grans temes, segur! Es tracta de ser capaços de fer d'aquesta vocació de treball conjunt la manera de transformar conjuntament la ciutat, aquí ens trobarem, i ara més que mai.

Moltes gràcies.

L'AJUNTAMENT EN PLE N'HA PRES CONEIXEMENT

I no havent-hi altres assumptes per tractar s'aixeca la sessió quan són tres quarts i cinc d'onze del vespre i s'estén aquesta acta de la qual dono fe.

LA SECRETÀRIA GENERAL ACCIDENTAL

**VIST I PLAU
L'ALCALDE**